

NAGY VENDEL
KÖDSZIVÁRVÁNY
VERSEIMBŐL

NAGY VENDEL

KÖDSZIVÁRVÁNY

LEGÚJABB VERSEIM GYŰJTEMÉNYE ÉS A MARADÉK

E-KÖNYV

RÉGI ÉS ÚJ VERSEIM

KIADOTT KÖNYVEIM 20.

2019. NOVEMBER 01.

KÉSZÜLT 2019 ŐSZÉN, AJÁNDÉKKÉNT AZ ÜNNEPEKRE

AJÁNLOM BARÁTAIMNAK ÉS ELLENSÉGEIMNEK, OKULÁSKÉNT...
VALAMINT MINDEN CSALÁDTAGOMNAK.

Kapcsolattartás:
nagy.vendi54@gmail.com

KÖSZÖNÖM A MEK DOLGOZÓINAK ÁLDOZATOS MUNKÁJÁT.
KÖSZÖNÖM A KÖNYVBORÍTÓ TERVEZŐJÉNEK ODAFIGYELÉSÉT,
CSOMOR HENRIETT BORÍTÓ TERVEZŐ.

A KÖNYVET STEKLY ZSUZSA ZOMÁNCKÉPE DÍSZÍTI.

A KÉP CÍME: A LEANDER ILLATA. 55x35 cm festett zománc vaslemezen.
Egy buja kertben áll egy szép lány és szorgolgtat egy lila leandert.

A MŰVÉSZNŐ ELÉRHETŐSÉGEI
e-mail: kobakpat@t-online.hu zomancmuves@gmail.com
honlap: www.zomancmuves.hu www.tolnaart.hu/stekly

A KÖNYV BELSŐ BORÍTÓJÁN A SZERZŐRŐL KÉSZÜLT FOTÓ LÁTHATÓ,
SAJTÓFOTÓ

A KÖNYV MAGÁNTULAJDON.
MINDEN JOG FENNTARTVA
OLVASD ÉS ADD TOVÁBB.

A VERSEKET VAKOK IS OLVASHATJÁK, OLVASÓPROGRAMMAL.

KÉSZÜLT 2019-BEN, ŐSZRE, KÖNNYED OLVASMÁNYNAK.
AZ ÜNNEPEKRE AJÁNLVÁ.

A SZERZŐ HUSZADIK, JUBILEUMI KÖTETE
A MAGYAR ELEKTRONIKUS KÖNYVTÁRBAN.

TARTALOMJEGYZÉK, KERESŐ

01. ELŐSZÓ
02. AJÁNLÓ
03. JÓZSEF NAPRA
04. MENNEM KELL
05. DUÓ VERS
06. EGY ESTE....
07. ÉDESANYÁMNAK
08. VAKOS LOCSOLÓVERS
09. KUTYAHÚSÉG
10. SZUZI UGATÁSÁT HALLOM
11. ANYÁK NAPJÁRA
12. MINDEGYIK LÁNYOMNAK, EMLÉKEZÉS GYERMEKNAPRA
13. IMA AZ UNOKÁIMÉRT GYERMEKNAPRA
14. BABBA MÁRIA MOSOLYA
15. MUZSIKÁL AZ ERDŐ
16. CIAO BAMBINA
17. MINDENNAPI CSODA
18. TANÉVZÁRÓ
19. ÚJGAZDAGOK
20. OKNYOMOZÓ RIPORT
21. BUDAPEST
22. KÖSZÖNTELEK BUDAPEST
23. BÉRI BALOGH ÁDÁM 1711
25. HELENA ZRÍNYI 1643-1703
25. FÉLELEMBEN ÉLEK
26. A VENDI BOHÓC
27. CIRKUSZI RAP
28. VÁGYÓ SZERENÁD
29. LÉLEKHÚROK HARMÓNIAI
30. BŰVÖLET
31. A FÉNY ÁRNYÉKÁBAN
32. ILONA NÉVNAPRA
33. AUGUSZTUSI CSILLAGHULLÁS
34. AZ ÉJ
35. SZÁMÍTÓGÉP
36. AZ IDŐ FILOZÓFIÁJA
37. ZOMÁNC ROMÁNC
38. ÉLETEM
39. BECSAPTAK ÚJRA
40. BALATONI TÉL
41. KÖDSZIVÁRVÁNY
42. MÉG ITT VAGYOK
43. VAKON A VILÁG
44. KETTŐ VERSEM ANGOLUL
45. CSALÓKÁN TÉKOZLÓ ŐSZ
46. ÉJSZAKÁK ÉS HAJNALOK
47. ÉJSZAKÁK ÉS NAPPALOK
48. HONVÁGY
49. JELEK
50. VIZESNÓTA
51. KATYVASZ
52. A TRIKOLOR
53. RENDŐRLÁMPA

54. ÉKSZERDOBOZ
55. SPRITCZER
56. RÉGI NEVEK AZ ORSZÁGLÓK KÖZÜL
57. AZ EGYSÉG, AZ EGÉSZ ÉS A FELESÉG
58. OKTÓBERI GYÁSZNAPJAINK
59. MONDÓKÁK KOSZORÚBA FONVA
60. TEMETŐBE HÍV AZ ÉNEK
61. IDE SZÜLETTEM...
62. A NAPPALI CSILLAG
63. A NAP KORONÁJA
64. ELKOPOTT A CSIZMÁM SARKA
65. SZERELEM MAGAS HÓFOKON
66. ROMA REGE...
67. SZOMSZÉD JÁTSZIK A KUTYÁJÁVAL
68. TÜNDÉRI KEZEK KÖZÖTT
69. VENDEL NEVE NAPJÁN
70. ÖSSZE-VISSZA DAL
71. ÖSSZE-VISSZA VERS
72. VÁNDORÉNEK 01.
73. VÁNDORÉNEK 02.
74. VALLOMÁS
75. ŐSI ŐSZTÖN
76. MAJD, HA ÖREG LESZEK
77. VÁLLALATI ÉRTEKEZLETESDIS KIRAKÓSDI
78. EURÓPA KÖZEPÉN ÉLEK ÉN...
79. KOLDUSOK ORSZÁGA
80. KITÜNTETETT KÖLTŐ DILEMMÁJA...
81. ŐSZIDŐBEN
82. BÚCSÚZÓ SIRATÓ A GOLGOTÁN
83. ÖRÖMÖK ÖRÖME
84. POROS ÚTON BANDUKOLVA
85. MIUTÁN MEGHALT A KERESZTFÁN
86. APRÓ MANÓ
87. NEKEM MINDIG ÖRÜLNEK
88. KÖNNYEBB LESZ...
89. HÁROM TEMPLOM
90. LÉPJ EGYET HÁTRA
91. HA LETTEM IS, MIÉRT VAGYOK
92. KRIPTA
93. RÁTALÁLTAM AZ ÚTRA
94. RIGMUSOK
95. SIMÁN, RÖHÖGVE
96. - 119. SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET, SZÜRETI VERSCIKLUS 24. TÉTEL BEN
120. VÉGSZÓ

01. ELŐSZÓ

A HUSZADIK, JUBILEUMI KÖNYVEMHEZ

KÖDSZIVÁRVÁNY

Köszöntöm a kedves olvasót e jeles alkalomból, hogy hamarosan megjelenhet a huszadik könyvem. Szinte hihetetlen számomra is, de néha érzékelem, hogy másokat is meglep, és néha némi gúnnal a hangjukban, hitetlenkedve mondják: na persze... na neeee, és nemigen nézik ki belőlem, hogy megalkothattam ennyi feleslegesnek vélt irodalmi próbálkozást.

Remélem Önök nem így gondolják, hanem érdeklődve olvassák írásaimat, gondolván, hogy egyébként miért is nyitnák meg ezt az e-könyvet?

Ismertem a szót, de sokáig nem tudtam, hogy valójában mit is jelent a Ködszivárvány, jelen kötetemnek sokat sejtető címe.

Mint tudjuk, a világ színes, a maga természetes valóságában, a természeti jelenségek színeiben pompáznak, mindig lenyűgözött a Nap aranysárgája, vakító fénye, melege, a folyók, tengerek, s az égbolt kékje, a rét zöldje, és a virágok millióféle tarkasága.

Azért talán legcsodálatosabb számomra az égboltra feszülő szivárvány pompázatos látványa, ami megadja az alapszínek kavalkádját, valamennyi árnyalatát, de mi maradt meg ebből számomra, mint természeti és elméleti és valóságbeli fizikai látvány, a ködszivárvány.

Nagyon ritka jelenség, hiszen ugyanúgy feszül az égen, mint a másik, de csupán egy színben, mégpedig piszkos, koszos, ködfhéren.

Az, hogy a számtalan színárnyalatból nekem csak kettő jutott, sokak szerint az az én egyéni, szociális problémám, tudniillik a fekete és a fehér.

Igaz, azok is színek, de eléggé szegényes így a színvilágom. Valóságos sakk-matt, a sötétségnek és a fénynek.

Reményeim szerint ez a huszadik, jubileumi könyvem az év végi ünnepekre jelenik meg, mintegy ajándékképpen a barátoknak és minden más olvasónak egyaránt.

Megpróbáltam a százhusz verset a maga színes palettáján átnyújtani mindenki számára a közérthetőség igényével, igaz néha már csak az emlékeimre hagyatkozva, de remélve az elfogadás számomra sokat jelentő gesztusát.

Egy kezdő író ember elköveti első kötetében azt a hibát, hogy szinte parttalanul, minden alkotását meg akarja mutatni, és így a megszerkesztetlenség látszatát keltve jelenik meg a könyve.

Valójában ugyanez a jelenség tódul elő a huszadik kötetnél is, hiszen elkapja az alkotót a még akarni vágya és gátat kell szabni a versözönnek.

Így fordulhat elő, hogy mind témakörében vagy formailag is igen változatosak a versek, és ami maradt még, azok jövőre kerülhetnek terítékre, az új évtized küszöbén, a teljesség igénye nélkül nyilván.

Jelen sorok írója és a könyv alkotója, abban a reményben indítom útjára a kötetet, hogy mindenképpen elolvassa az, aki ide tévedt, vagy kíváncsiságból rákeresett a műre. Köszönöm barátaimnak, hogy színesítik jelenlétükkel verseskötetemet, Kanadától Ausztráliáig, és Budapesttől Szegedig egyaránt, hála érte, és első próbálkozásként megjelenhet angolul is két versem, ami még nem fordult elő velem. Ha beütik a hangos versek linkjét a gépbe, akkor maradandóbb élményben lehet részük a technika segítségével.

Köszönöm mindenki munkáját, a közreműködést, és az olvasóknak a jelenlétét, hiszen egyikük nélkül sem lenne teljes értékű ez a jubileumi versválogatás.

Mindenkinek jó olvasást kívánok, ha tetszik a kötet, mondják el másoknak is, ha nem, mondják el nekem.

Őszinte hívük...

Nagy Vendel
magánzó.

Szekszárd, 2019. november 03.

KÖDSZIVÁRVÁNY

Ködszivárvány feszül az égen,
ívet húz vakító fehéren,
kristályoszlopon áll,
akár egy ködmárvány.
Ködszivárvány koszorúzva az eget,
elúzi a sötétlő felleget,
Az ég alján nevet,
fénylik a szivárvány.
Egy színben pompázva,
mint pogány bálvány.
Oszlopos kerengőin
kristálykolostornak,
mormolunk zsolozsmát
az örökkévalónak.

2019. augusztus 28.

02. AJÁNLÓ

LOGIKUS FILOZÓFIA

Aki sokat tanul,
sokat tudhat,
aki sokat tud,
sokat felejtethet.
Aki sokat felejt,
keveset tud,
aki keveset tud,
buta marad.
Aki keveset tud,
keveset felejt,
aki keveset felejt,
sokat tudhat.
Aki keveset tanul,
keveset felejt,
az okos marad.
Az okos ember
kiszámítható,
logikája okán,
az oktalan
kiszámíthatatlan.
Bármit megcsinálhat,
büntethetetlenül.
Tehát,
aki sokat tanul,
keveset tud.
Tőle félni kell,
elveszik a részletekben,
logikus?
Aki túl okos,
mindenbe beledumál,
Tőle kell félni
ám igazán!
Ez már túlmegy minden
logikus filozófián.

2019. március 16.

03. JÓZSEF NAPRA

Sándor, József, Benedek,
zsákban hozzák a meleget.
de ha a kettő szélső kimarad,
József egyedül marad.
Köszöntelek e szent napon,
kopogtatok az ablakon.
Isten éltesen sokáig,
koccints velem áldomásnyit.

Jóska bátyám nem sajnálja a borát,
megkínálja jó borivó barátját,
az Isten tartsa meg a szokását.

Itt a Jóska
be sincs rúgva,
nézzék meg egy
óra múlva....

Sértődés ne essék,
ez pusztán csak kedvesség,
boldog névnapot kívánok,
igyon mindenki mennyit csak bír,
rövid az élet,
hosszú a sír.
ezt hozta ki a rím...

2019. március 19.

Már így utólag csak arra vagyok kíváncsi
Mivel a meleget várom,
Hármótok közül
Melyik veszítette el a zsákot?
Nálam itt maradt egy jó nagy,
Tele van hóval.

04. MENNEM KELL

ESZTER ÜZENETE
1951-2019

Egy este éreztem,
mennem kell,
ne féljél,
nem mentem messzire,
csak ide,
az út másik felére.
Ne aggódj,
nincs semmi baj,
nem változott semmi sem,
csak minden valahogy könnyebb lett,
amit csend takar.
Utolsót kondulva
megállt a fali óra,
mikor átjutottam
egy más dimenzióba.
Itt már nem fáj semmi,
most már nem bánt senki.
Valaki a szívem megragadta,
nagyon kemény a marka.
Megváltozott a világ,
de én ugyanúgy
gondolok terád.
Ne keresd a testem,
por és hamu immár,
kapaszkodó virágszál
egy kopár sziklán.
Éltet adó vízsugár
hogyha szomjazol rám,
halványuló holdsugár
arcával mosolygok rád.
Hogyha fáznál,
csak szóljál,
ezüstös hajam
óvva betakar.
Szerettem élni,
nem vártam a halált,
aranyos korsókból
ittam a nektárt.
Máshol talán
nagyobb szükség van rám,
hívnak örökkévaló távlatok,
oda is magammal viszem
kedves arcod.
Mindaddig élek még,
míg emlékezel rám,

amíg eszedbe jutok.
Messzire vitt itthonról az erő,
hazahozza poraim a repülő,
kripta halott csendje vár,
de örökké él a temető.

Szekszárd, 2019. március 27.

05. DUÓ VERS

ÁBRAHÁMNÉ ÁGNES - NAGY VENDEL
TÜNDÉRI DAL

Tündéri dal, szárnyal az ének,
e versedben fogan az élet!
Száguld benned a lélek,
vagy a végítélet?
Hiányzik az életigenlés,
a lelki, testi fényesség,
marad a testi restség,
gondolkodom akár a Nagyok,
ha lettem is, miért vagyok?
Valahogy mindig ilyen az élet,
vannak jó és rossz tündérek.
Ám hozzám a rosszak jönnek.
Jó tündér, én nem adom fel!
Téged várlak türelemmel.
Néma vagyok igen régen,
barátom bír szóra engem.
Néha a fellegekbe szálllok,
sokszor ólomcipőkben járok,
visszahúznak az álmok,
jobb időkre várok.
Előbújok, mint egy virág,
hadd ismerjen meg a világ,
néha száraz kertem földje,
megöntözi szemem könnye.
Sómarta árkok arcomon,
nem szűnik a nagy fájdalom.
Cserepes szájjal kimondom,
én bizony ezt már nem hagyom!
Rálépek most egy új útra,
jó barát segít ím újra,
szívárvány könnyeim mögül mosolygok reád szeretettel.

„...ha lettem is, miért vagyok...”
(Nagy Vendi verséből)

Szekszárd, 2019. március 27.

06. EGY ESTE....

ZSUZSA HALÁLÁRA
1954-2019

Mint fagyott üstökös,
Melegségre vágyva,
Hosszú hideg útjáról
Néha visszatér,
S egy szikrától kigyúl,
Hogy fényét szórja szét.
Egy este jöttél
Hogy felragyogj.
S másnap visszahullj
A kihunyni készülő
Örök csillagok közé,
Hol eláraszt mindent,
A violaszínű fény.
S feltornyosul
A negyvenévnnyi remény.
Így kerek ez a világ,
Éljen, s illatozzon
Minden csodálatos virág,
Mit rajzoltál.
Mely fekete,
Mint a világ.

2012. szept. 30.

2019. április 01.

07. ÉDESANYÁMNAK

VERS ILDIKÓNAK

Mikor kicsi voltam,
anyák napján Hozzád totyogtam,
vittem pár szál gyöngyvirágot,
Neked akartam adni
az egész világot.

Most, hogy már felnőtt vagyok,
csupán szeretetet adok,
a világ hívsága
messze került tőlem,
fogadd most is örömmel
ezt a csokrot tőlem.

Potyognak örömkönnyeim,
gurulnak végig orcám ráncán,
mintha régi gyöngyvirágok
illatozó táncsal
gyöngyöznének a párnán.

Köszönöm Édesanyám
azt, hogy megszülettem,
e csodás életet
tanítottad nekem,
mit mindig szerettem,
örködjél sokáig
még óvón felettem.

Szekszárd, 2019. április 19.

08. VAKOS LOCSOLÓVERS

Kék erdőben jártam,
zöld ibolyát láttam,
várnak a lányok,
útban az árok,
locsolni járok,
piros tojást kapok,
színvak is vagyok,
ha poharat is kapok,
leverem, akár a vakok,
semmit sem látok,
szemészetre járok,
megtörténik a varázslat,
megöntözlek, ha megtalállak.

Szekszárd, 2019 Húsvétján

A rosseb sarokból.
A loccs helyett boccs...

09. KUTYAHÚSÉG

Nagy barna szemeit
Reggel, ha kinyitja,
Álombéli vadászat
Tükröződik vissza.
Halkan megugatja még
Az udvari macskákat,
Hogy tudják ki a falkavezér,
Ezután jöhet
A napi szolgálat.
Csengettyűs hámot
A gazda ráteszi.
Nyakörvét feltenni
Már rég nem engedi.
Izmai feszülnek,
Füleit hegyezi.
Alig várja már,
Hogy elinduljanak,
Vak barátjának
Mutassa az utat.
Az ajtót megkeresi,
Az akadályt kikerüli.
S vezeti, vezeti.
Társát soha
El nem hagyja,
Lába mellől
El nem szaladna.
Dicsérő szavait,
Jutalomfalatját
Szívesen fogadja.
Dolgozik keményen
Örömmel, serényen.
Ha hazatérnek,
Hasznos volt a napja.
Este, ha fáradt,
Állát lábára nyújtja
Mély álomba merül,
Visszatér a múltba.
Zöld mezőkön,
Tarka réten
Szaladgálva
Kerget pillangókat.
Velős csontról,
Jó szóról és
Barátságáról
Álmodik.
S ilyenkor mintha
Mosolyogna egy kicsit.

2019. április 26.

A vakvezető kutyák világnapjára

10. SZUZI UGATÁSÁT HALLOM

USGYIKA BARÁTJA...

Meleg, nyári délután van ma,
Tikkasztó hőség jár
Viharfelhőkkel andalogva.
Messziről futvást jön valaki,
Keserű sírással szalad szobánkba
Alexa, a kisunoka,
Papa, meghalt a Szuzi!
Kiáltja zokogva.
Szemem könnybe lábad,
Mint amit kóbor
Porszem mardos,
S mintha ugatását hallanám
Távolról, elhalkulva,
Ligetek közt szaladva.
S lábamhoz ér langymeleg,
Fekete, nedves orra.
Pedig már asztalon fekszik
Hűvös, véres halomba.
Megölte a daganat,
Későn jött a vasakarat.
Mikor hívtam, okosan
Odajött hozzám azonnal.
Udvaron ugrálva, szaladva,
Kisgyereket sosem bántva,
Alexa a barátja. Testével vigyázza.
S a kutya foteljára nézve
Értetlenül bámulja a kislány,
Hol lehet a barátja?
Négyéves fejében kitalálja,
Szuzi már fent ugat a mennyben,
A Hold udvarában
A többi kutyagyerekkel.
Rágondolva...
S Szuzi ugatását hallom a
Langymeleg éjszakában
Rendületlen...
És sajtot eszik a Holdon,
Finom velős csontokat
Nyalogatva.

2014. július 18.

Ma délután aludt el végleg kedves Szuzi kutyánk a műtőasztalon daganatos betegségben. Tíz évet élt nálunk szeretetben, miután a menhelyből elhoztuk kölyök korában. Biztos emlékszik majd ránk sokáig, mert mi sem feledjük el soha.

11. ANYÁK NAPJÁRA

ÉDESANYÁMNAK

Mikor kicsi voltam,
anyák napja reggelén
Hozzád totyogtam,
vittem pár szál gyöngyvirágot,
Neked akartam adni
az egész világot.

Most hogy már felnőtt vagyok,
csupán szeretetet adok,
a világ hívsága
messze került bővem,
a fények sugára
fényévre fut előttem,
utol sosem érem,
fogadd most is örömmel
ezt a csokrot tőlem.

Potyognak könnyeim,
gurulnak végig orcám ráncán,
mintha régi gyöngyvirágok
illatozó tánca
gyöngyözne a párnán.

Köszönöm Édesanyám
azt, hogy megszülettem,
e csodás életet
tanítottad nekem,
melyet mindig szerettem,
örködjél sokáig
még óvón felettem,
odafent a mennyben,
mert a nemes lelkek
csakis oda kerülhetnek.

Örülök, hogy vak létem
meg nem élhetted,
mindezt, ha láthatnád,
meghasadna a szíved.

Szekszárd, 2019. május 05.

12. MINDEGYIK LÁNYOMNAK, EMLÉKEZÉS GYERMEKNAPRA

Galamb a fészkén
Tudatlan módon
Kirepülni készül
Kalitjában szárnyait nem szegem,
Hogy maradjon énnekem,
S élesíti már
Karmait
Valahol
Egy sólyom,
Hogy mohón lecsapjon
Óvtalak eddig,
Enni is hoztam.
Melegítettelek,
Majd belefagytam.
Minden tudásom
Örökül hagytam.
Amit tudtam,
Mindent megadtam.
Most másik
Fészekre készülsz
Ez a világ rendje.
Indulj, ha menned kell,
Büszkén szállj
A fellegekbe.
A vadonban is,
Ha már megérett a körme,
Elüldözi fiait
Az oroszlán, s a medve.
Az nem bántana
Ha vissza sem néznél,
Hisz szemeid előtt az
Új világ csodája lebeg,
De az rosszul esne,
Ha elfelednél,
Hiszen minden felnőtt
Gyermekkorából él.

2015

LÁNYAIMHOZ

Tudom,
Érzem,
Értem,
S mindig
Vállalom.
Tibennetek
Örökkön él:

Öregségemet
Értő
Szánalom,
Éltemet
Féltő
Oltalom.

LÁNYAIMNAK

2006-02-18

Langyos éjben
A lakásban,
Bolyongok a félhomályban.
Kerüli szememet az álom...
Emlékeim féltett titkai közt látom...

Langyos éjben
A lakásban,
Bolyongok a félhomályban.
Kerüli szememet az álom.
Belesek a szobába,
Ahol három,
Édesen szuszogó
Gyermek van az ágyon.
Három pici lányom.
Álmodjatok!
Álmodtokat, mint egy strázsa,
Vigyázza apátok.
Szépség, erő, akarat,
- E szentháromság -
Legyen tulajdonságtok.
S ha itt az idő,
S megértetek,
Ti fészket elhagyók:
Repüljetek!
Óvó szárnyaimat
Kitárom felettetek.

LÁNYAIMHOZ

2010-12-12

Kalitjában is, hogy enyém maradjon
Legszebb madaramnak is szárnyát szegem
De ti kedveseim
Ha megértetek, repüljetek
Óvó szárnyaimat
Kiterítem felettetek.
S majd meséljetek,
Tanítsátok a gyermekeiteket.

2019. május. Gyermeknapon

13. IMA AZ UNOKÁIMÉRT GYERMEKNAPRA

Uram,
Ki látod könnyes arcom
Őszintén vívódó belső harcom,
Féltőn szerető rejtett aggodásom
Óvd meg őket, a gyerekeket,
Erősítsd meg bennem a szeretetet.
S tebenned a hitem,
Ki fiadat is engedted hóhér kezére adni,
Értünk bűnösökért kereszten meghalni.
Ártatlan gyermekeknek tiszta lelket hagyni,
Szép fehér galambjaim boldogságra adni.
Arcotokat ezüst fényben látom,
Hagyom, kezetek simítására
Aranyköddé váljon.
Alexa, Bianka és Dávid,
Lelkem boldogsága,
Őrangyalok serege
Őket vigyázza.
Isteni kegyelmed
Testük védelmezze.
Óvd meg őket, Uram,
Minden bűtől, bajtól
A rájuk acsarkodó gonoszoktól,
S háládatos szívvel
Téged dicsőítlek, míg élek
Amíg létezel,
Ragyogjon fényességed,
Az idők végezetéig.
Ámen Domine.
Úgy legyen, Uram.
Mindörökre.

14. BABBA MÁRIA MOSOLYA

Mint oroszlán,
Ahogy védi kölykét,
Inszakadtáig,
Élete árán is,
Dühödten figyel
A bűsz anya.
Ki, ha gyermekére néz,
Szemén, s arcán
Babba Mária mosolya
Az ősi juss,
Az ősi jog,
A Szűzanya malasztos arca.
Minden anyára átragyog,
Önmaga feláldozásával
Félte óvja gyermekét,
Ki szeretetben,
Féltésben felnevelkedett,
Majd a keresztről levétetett,
S nem gyűlölte azt,
Ki szent fiát
Hóhér kézre adta.
S halott magzatját
Kézében tartva,
Mária, jajával oltalmazza,
Mint anyáknak eleje...
A nyugodt fájdalom,
Az anyai szeretet,
A féltő oltalom.
S a felhők között
A Mennyországból,
Mintha reánk mosolyogna
Szeplőtelen Szűz Mária,
Örökké szépen és fiatalon,
Mindannyiunk édesanyja.
Áve Mária,
Üdvözlégy Mária.
Mindenki oltalmazója.
Magyarok Nagyasszonya.

2014. 05. 04. Anyák napján

15. MUZSIKÁL AZ ERDŐ

DÚDOLNAK A FÁK, DALOLNAK A MADÁRKÁK

Erdőben halkan
Dúdolnak a fák,
Águkon ülve
Dalolnak a madárcák.

Kismadár ül száraz ágon,
Jól megy dolga e világon,
Én is felülök egy fára,
Úgy fütyülök a világra.

Tavaszz után forró nyár jön,
Ősz utánra hideg tél jár,
Kicsiny madár ázva-fázva,
Dideregve párját várja.

Hideg szél fúj át a fákon,
Jeges hó gubbaszt az ágon,
Szürke légben a vadludak,
Guggolva repülnek az ég alatt.

Csontig hatolnak a fagyok,
Tavaszt várnak a hajnalok,
Keringenek fázós gondolatok,
Ha lettem is, miért vagyok.

Fagyos téli erdőn
Fehérlik a hó,
Cifra csengős hámban
Fekete a ló.

De a szánkó mellett
Sárgul a csikó,
Kucsmás embernek
Arca oly fakó,
Halkan hull a hó.

Esik a hó,
Szalad a ló,
Havas fák ölén,
Siklik a szánkó.

Roskatag felhőkből
Párnáját rázza
Holle anyó.
Mindent beborít a
Pihés hótakaró.

Szunnyad alatta
Egy téli manó.
Hólepte fák alatt
Oson az álom,

Didergő árnyékom
Lábait himbálva
Szél dallamára
Ül egy faágon.

Szekszárd, 2019. május 25.

16. CIAO BAMBINA

IGAZGYÖNGY KAGYLÓ REJTEKÉBEN ALEXA

Csicsergő csöpp cseresznyeszája
Csodájával csendül csacsogva.

A neve: Alexa.

Piros pöttyös

Pörgős ruhája.

Perdül forogva.

Hajcsat kerül

Szöszke hajába.

Faragok Neki

Bicskával fából

Kisökröt, s jármot.

Háncsból fonok

Aranyos istrángot

Csuhéból kötök

Sárga hajú bábót.

Elmesélem Neki

A mesés világot.

Megfejtjük közösen

Az éjszakai álmot.

Fejét simítva

Megszédülök, olykor

Egyensúlyomat elveszítem,

Azonnal ugrik:

Papa,

Megkeresem.

Alexa, pici lány,

Csöppnyi lénye

Csupa báj.

Apró lába

Tipeg-topog,

Topánkája

Kipeg-kopog.

Kis kocsija

Nyikorog,

Fogacskája

Csikorog.

Fitos orra

Fintorog.

Meggyszín szája

Mosolyog.

Gyöngyfogak közt

Kacaj fakad,

Gurul, mint a

Karika.

Tündér lány

Az Alexa.
A Világnak és Neked legyen mondva,
Ráírom a karodra,
Fénylik rajta a tinta,
Szeretlek Nonna.

Szekszárd, 2019. június 18.

Ajándékvers Alexának, szekszárdi nyaralásának emlékére egy szekszárdi költőtől.

Bonaszéra szenyorita....

17. MINDENNAPI CSODA

Hajnalban,
Mikor felhődzik a folyó,
S ólomszürke pára
Lebeg a légben,
Hatalmas hajnali Napkorong
Aranylik fel a keleti égen,
Ilyenkor kérlek,
Mikor kúszik a fény,
Dél felé induló,
Aranyos meredély,
Hiábavalóságokkal
Elő ne hozakodj.
Ne háborgasd a felkelő Napot,
Van neki dolga
Éppen elég.
Minden reggel
Aranytálcán
Fel kell kínálnia
A ragyogást s a fényt
Neked,
S Te észre sem veszed.
Kellemes dallamot dúdol,
Meleg kezével simogat,
Ébresztget a Nap,
Fogadd a Hajnalt.
S mohó kezeddél
Ezen langymeleg
Kebel felé kapj.
S Gyöngyvirág
Tegye szebbé a párnád.

Szekszárd, 2019. június 21.

18. TANÉVZÁRÓ

ÉVZÁRÓRA VÁRVA

Ifjúi hévvel jöttünk ide,
éveknek előtte,
sok ismeretlen tudás
tanulásának vágyával,
mindenfelől jött padtársak
egészséges kíváncsiságával.
Diáktársainkkal egységben,
tanárainkra felnézve,
szorgalmas tanulás után,
bátran nézhetünk a jövőbe.
Az idő száguldó lován vágatva,
hamarvást itt állunk
az évzáró kapujánál,
az iskola e nyárra is bezár.
Pihentető enyhet,
és megnyugvást kínál
annak, ki büszkén megérdemli.
Kik konokul keménynek és
állhatatosnak hiszik maguk,
könnyfátyolos szemeikkel küszködve
búcsúznak tanártól, társaktól,
egyaránt
visszanézve e nehéz évre,
fejüket büszkén felemelve,
a tudásnak legjavával
örökre felvértézve.
Aki a múltban él,
nem éli a jelent,
nem juthat előbbre.
Figyelj az osztályfőnök intelmére...
ne álmodd az életedet,
éljed meg az álmaidat.
Társaid és tanáraid
emlékét megőrizve,
akár e rövid időre.
Honnan jöttél, nem feledve,
csak így juthatsz tovább, előre.
Csodálkozva a világ folyásán,
talán kissé gyorsan felnőve,
hálás szívvel gondolva
az óvón terelő kezekre.
Földünk a gravitáció pórázán
folyton folyvást forog,
ezt a napot is beleértve,
megújulni kényszerül,
valahol ezt érezzük legbelül.

Majd újra kezdődik az egész körforgás
szeptember elsejétől.

2017. június 05.

19. ÚJGAZDAGOK

Új ház áll
A régi helyén már,
Benne márvány-
Padozatú a szoba.
Szökőkút vize
Locsog a kertben
Halványkék vízzel
Feszül az uszoda.
A kerítés:
Mint megannyi lőrés,
Kőfala tátong
Az úton jövőre.
Hófehér vakolat
Vakítón hívogat
A kicsi ház melege
Kimaradt belőle.

2006. február 28.

20. OKNYOMOZÓ RIPORT

Felépült végre a ház,
Kis ideig büszkén állt,
Majd meggondolta magát.
Egy szép napon összedőlt
S az emberek értetlenül
Nézték szétomlott falát.
Kutatták az okát, hogy
Mi okozhatta a tragédiát.
Ki a felelős? Talány!
Kéne egy bűnbak talán!
S kihallgatták a nyomozók
Az összes alkotót.
- Az én vállamon volt az egész.
Mondta az alap.
- Reggeltől estig nyomtak a falak.
Csak legvégén került fejemre a kalap.
- Én a társaimmal összefogtam.
Szólt a téglá.
- Egy darabig kitartottam,
Hogy kerüljük a bajt el.
Mondta a malter.
- Én a tetőt tartottam.
Vallotta a gerenda.
- Az egésznek színt adtam,
Bár nem én voltam az ész.
Nyilatkozta a mész.
S a cement, hogy senki
A hibát reá ne foghassa,
Szemlesütve azt mondotta:
- A szomszéd ház az alibim:
Bizonyítottan ott sem voltam.
Engem mindenholnan kiloptak.
Felelősök mindig vannak
Csak sokszor elbújnak
Más mögé.
Itt a felelősség
A meg sem hallgatott
Kőműveseké!

2006. május

21. BUDAPEST

MÚLT ÉS A JÖVŐ VÁROSA

Budapesten minden reggel csoda vár,
hajnalban, ha rávetül a Napsugár,
mint eső után szivárvány fényében,
mennyi híd feszül át a Dunán.
Tekinteted végigsiklik Óbudán,
dicső múltunk évszázados várfalán,
leszalad a víztükröző arénán.
Aki átjut a híd felett,
a tavasz nyugodtan simítja a láthatárt,
mint felnövő gyermek buksiját,
ölelkeznek a dunai fák.
A Nap lomha sugarakkal
kúszik a kopár ágon,
nyugalom árad az elmúló világon.
Titkok ösvénye ez,
tájkép amerre járok,
a Duna partját szegélyező öreg nyárfák
nyárelő lombjukat egymást átölelve egy
„kapu” ívét formázzák.
Átjáró ez, egy titkos kapun át,
amit csak azok látnak, akiket megszólítanak
a duna-parti fák.
Csak keveseknek adatik meg a megvilágosodás.
Ősrégi történeteiket takarják
azok elől, kik nem beavatottak,
emberek milliói álltak itt,
nagy időknél tanúik,
s a Dunának fodros habjai
elrejtik őseink hamvait.
Mátyás temploma előtt zsibongva,
gyűlik össze a nép,
Sok színes szoknya,
tarka a kép.
Szivárvány íve feszül át,
a Duna két partján,
Dicsőséges diadalív lehetne talán.
S a Parlament áll büszkén
a pesti lépcsősor oldalán,
József Attilára vár.
A magasba szökellő hídnál
csókolt meg először a lány,
s tovatűnve a kéklő Dunánál
néztük a vadkacsák
örömbe röppenő
végzetes násztáncát,
a víztükröző fodrozódását,

az önzetlenség vérforralóan
csábító vágyakozását.
Virágzott a Duna
millió csókok csokra.
még tovatűnt a múzeum,
a vár kapuja és fala,
várvédők palánkja,
hősök haláltusája,
a templom tornya,
a tűztorony,
mint a város legősibb orma.
Elhalkult hódító hadak gúnyos kacaja.
Által mentünk a hídon,
hol Széchenyi hívei
özönlöttek át egykoron,
A fény, s a sötétség,
örökre titok marad,
a habzón folyó éjszaka alatt.
Ifjúságom és szerelmeim,
titkaim örökös
színtere Budapest,
rajtam kívül nincsen
aki értené ezt.
Hideg szobor vagy....
Hűvös szelek hegedűjén
évszázadok halkuló dallama száll,
s az emlékek sora
mindvégig visszajár,
az álmok ezüstös hídján.
Majd végül utolér
a végzet alkonya,
s reánk borul a
sötétbarna éjszaka,
s vár az elmúlásnak
örökös hona.
Befogad a város,
átölel a híd,
utat nyit a síkra,
körbefon a Duna,
szivárvány könnyeimen át
mosolygom terád.

2019. július 09.

22. KÖSZÖNTELEK BUDAPEST

A partról nézem,
mily szép a Duna,
messziről susog
a mézízű szél.

Égszínkék mennybolt
Rólad mesél.

Jószagú szellő
lehelete árad
a fehér kövekről,
vörös rózsza illatával
betakar a hűvös szél.

Budapest, sietve
jöttem hozzád, Kedvesem.

REFRÉN

Budapest, Isten veled, szerelmem
Búcsút int minden vörös rózsza.
Terád emlékeztet a Bazilika csendje,
És a hegyek búsan zúgó orma.

Budapest, Isten veled,
viszontlátásra, Kedvesem,
visszahoz majd szerelmem,
visszahív az ég,
s a vizek kékje,
fürdők meleg hője,
karjaidnak lágy ölelése.

.....

Istenek kövei csábítanak vissza,
kövek istenei várnak reám,
isteni kövek mosolya vidám,
kőistenek víg dala száll.

Budapest, Isten veled,
búcsúzom Kedves.

Csókra csábít a sötétkék égbolt.

Távolból integet egy bús szobor,
a budai hegyek ormán.

Buda vára pallosával
vigyázzon Reád.

2019. július 13.

23. BÉRI BALOGH ÁDÁM 1711

KURUC DAL

Szegzárd határában, Szilfa árnyékában

Béri Balogh Ádám
Fürge kis csapatja,
Balul üt portyája,
Rácok ütnek rajta.

Cinka patak partján
Verve a sereg,
Béri Balogh Ádám
Búval kesereg.

Kergeti az ellen
El akarná fogni,
Murza lova hátán
Meg akar ugorni.

Mély a vizes árok,
Iszamos a partja,
Lovának patkója,
Meg is csúszik rajta.

Leesett a lóról,
Bele a mocsokba,
Botját földbe szúrta,
Kardját által adta.

Kihajtott a nyers fa,
Rügyek nőttek rajta
Sok idő múltával
Lett belőle szilfa.

Magas Buda várban,
Hóhér kézre adva
Mégsem esküdött fel,
Soha a Labancra.

Budavár díszterén
Ácsolva a vérpad,
Hűségét letette,
Bakó fejét vette.

Kurucok véréből
Sarjadt ki a szilfa,
Nyolc árva könnyétől
Nőtt olyan magasra.

Kurucok eleje
Török földön bújva,
Itthon maradottat
Rákóczi siratja.

2019.

25. HELENA ZRÍNYI 1643-1703

ZRÍNYI ILONA

Törékeny, madártestű,
De szíve, lelke kemény.
Hűség, s dac
Erényes szerelem
Fűtötte,
S a remény.
Megóvni fiának
A hatalmat, s a vagyont,
A Magyar hont.
Két éve már,
Hogy tart a harc,
S még Munkács vára áll.
Vívja a német,
S szorítja a pogány.
Míg Thököly a törökkel Bécs alatt jár,
Ő a kuruckirály.
Marasztalja Kárpátok sora.
De hívja, várja Őt
A kék tenger
A meleg Adria.
Csáktornya,
A Zrínyiek otthona.
Eltűnődik néha
Hogyan lett
Helena Zrínyi-ből
Zrínyi Ilona.
Munkács várának
Hőslelkű Asszonya.
Fiának gyámolítója.
Költő és hadvezér,
S nemes bánok rokona.
Zrínyi és Frangepán jogos utódja.
Élete derekán
Bátor lelkére
Száműzetés vár.
Szabadság alkonya.
Visszajő a tenger lehelete,
Hatvan évesen adja vissza testét,
Teremtője hívó szavára,
Távol hazájától.
A hálás utókor
Koponyáját
Nemes lelkű fia
II. Rákóczi Ferenc
Nagy fejedelem
Koporsójába

Lábaihoz rakta.
A feltámadásig,
Ez van csupán csak
Márványlapjára írva.
2019.

25. FÉLELEMBEN ÉLEK

NÉHÁNY HANGULATI ELEM

Egy körmondatban
elmesélem néktek azt,
hogy mindig féltem,
ha az asztal körül kergettek,
mikor nem ettem meg a kaviárt s a bifszteket,
vagy a lazacot,
mivel sohasem volt nekem,
erre így emlékezem.
Mikor megszülettem,
két csupasz pusztánk volt,
és nadrágunkon a folt,
végül is...
minden jöhetett,
ami jó volt,
ami jó,
az vagy hizlal,
vagy erkölcstelen.
Vallja a csízió,
vagy egy néző asszony,
látó, szólnak rám,
de nem mindenki Buzurgán....
Néha úgy érzem
ólomcipőkben járok,
visszahúznak az álmok,
hogya nem vigyázok.
Úgy kell viselkednem, mintha
mise történt volna,
mondhatnák a papok,
ha egyet fizetsz,
kettőt adhatok.
Nem kell ide milliónyi
törvény és határozat,
elég lenne csak a tíz parancsolat.
Ne ölj, ne lopj, ne paráználkodj,
más feleségét ne kívánjad,
neked úgysem lesz olyan házad,
az ünnepeket megtartsad,
ne nagyon gondolkodj,
vagy tedd el magadnak,
jobb időkre várva,
aztán pont.
Hány szentség is van?
ezen tűnődtem éjjelente,
a hétszentségit,
most éppen nem jut eszembe.
Soha nem alkudozom,

ráfizettem, mondhatom.
Lassacskán elindulhattok,
erre van Nemesmedves,
arra meg Dombiratos.
Ne féljeteK, hogy
nekimentek a falnak,
hamarvást vége a dalnak.
Mostanság azon gondolkodhattok,
ha lettem is,
miért vagyok?
2019. július 22.

26. A VENDI BOHÓC

NAGY VENDEL DALA BOHÓC DAL

Itt van már az
Ingyencirkusz,
Gyerekek, gyerekek.
Eljöttünk, hogy
Jókedvűek
Legyetek, legyetek.
Itt van,
Nagyon jó
Ez a nagy szenzáció
Eljött,
Nagyon jó
Itt a nagy attrakció.

Tárará bummsztiré tárará bummsztiré

Orra piros,
Haja kóc.
Ilyen ember
A bohóc.

Fél kezével
Kézen áll,
A másikkal
Trombitál.

Egy keréken
Rohangál,
Drótkötélen
Szaladgál.

A társát jól
Elveri,
Söprűjével
Kergeti.

Lisztet szór a
Fejére,
Tojást üt rá
Ebédre.

Tárará bummsztiré tárará bummsztiré

Orrlyukával
Furulyál,
Fésűjével
Muzsikál.

A létrával
Sétálva,
Összecsukja
Széttárja.

Tele vödröt
Dönt rája,
Vizes lett a
Ruhája.

A lábával
Üstdobol,
Közben körbe
Gyalogol.

A gyerekek
Nevetnek,
Percet is
Ehetnek.

Egy kismajom
Elveszi,
Kupolába
Felviszi.

Tárará bummsztiré tárará bummsztiré
2019

27. CIRKUSZI RAP

DALSZÖVEG
PARÁZS VARÁZS

REFRÉN ...

Vár a kerek világ engem,
érezem Hozzád el kell mennem,
hozom a cirkuszi csodát,
sziporkázó parázs varázst.

Eléd barátodként állok,
közben varázslóvá válok,
hidd el, amit mutatok ma,
dicsfény árad a manézsra.

.....

Sátor előtt marsot fújnak
nagydobokkal üstdobolnak
bohócokkal hívogatnak
pereceket osztogatnak
nevet kinek foga rése
akár cirkusz kerítése
botlanak a sátorvasban
cirkusz nevére mutatnak
reklámfény a kupolában
hirdeti a nagyvilágba
csoda készül a manézsban
páholykba invitálnak
gukkereket is kínálnak
ponyvák között bevonulnak
artistái a világnak
kerek szemek kitágulnak
gyermek lelkek csodát várnak
porondszolgák sorfalat állnak
fűrészporos manézs felett
reflektorok fényesednek
porondmester frakkban lép fel
karmester egy tust vezényel

.....

REFRÉN ...

Vár a kerek világ engem,
érezem Hozzád el kell mennem,
hozom a cirkuszi csodát,
sziporkázó parázs varázst.

Eléd barátodként állok,
közben varázslóvá válok,
hidd el, amit mutatok ma,
dicsfény árad a manézsra.

.....

hinta leng a levegőben
csodás a hölgy csupa tüllben
fogóember vasmarokkal
kezét várja biztonsággal
légtornász csuklója kattan
dobpergésre cintál csattan
műsor végén háló huppan
egy nagy gömbön zsonglőr döncöl
levegőben labda röpköd
tűzkarikák s buzogány
villám kézzel hajigálja
néhányat lábbal is csinálna
megtapsolja egy foka
orrán pörög a labda
hajfonaton függeszkednek
fent a légben baletteznek
kitárt karral forgolódnak
ferde szemmel morgolódnak
kínaiak sárga fényben
tündökölnék kék selyemben
piros csizmával toppantva
dobbantóról felugorva
szaltóznak a levegőben
lovagolnak a westernben
apró póni fut utánuk
bóbitája áll rezegve
majom huppan a nyeregbe
kalapjával lengedezve
kupoláról leeresztve
medve mászik a kötélre
végén hogyha jó a kedve
vidáman táncol a medve
a porondon bohóc várja
füléig ér piros szája
orra krumpli haja kóc
ilyen ember a bohóc
kockás nadrág nagycipő
kezdődik a hajcihő
ha elveszik amin játszik
azt kiáltja... van máásíííík

.....

REFRÉN ...

Vár a kerek világ engem,
érezem Hozzád el kell mennem,
hozom a cirkuszi csodát,
sziporkázó parázs varázst.

Eléd barátodként állok,
közben varázslóvá válok,
hidd el, amit mutatok ma,
dicsfény árad a manézsra.

.....

rúdra fut egy akrobata
nem ragacsos a talpa
két karjával átkarolja
lecsúszik, ha azt akarja
lábán vállán feszül izma
ez az igazi karizma
besétál egy oroszlán
nem fér ki a rácson tán
utána egy orosz lány
mérges kígyó a nyakán
veszélyt sejtető nyaklánc
párduc ül a teve hátán
gepárd egy csíkos zebrán
paripákon lovagolnak
tűzkarikán átugornak
megindul a szafarin
vezeti egy beduin
lebukik a szaharai Nap
elefántok trombitálnak
ormányukban faborotva
borbélymester fehér habja
felharsan az Aida
búcsút int sok artista
bevonulnak a dalra
vastaps a jutalma
véget ér a móka mára
kialszik a rivalda
éjszakába nyúló esten
a fények kihunynak csendben
vége a parázs varázsnak
a sok-sok élményt mindenki
elviszi magának.

.....

REFRÉN ...

Vár a kerek világ engem,
érezem Hozzád el kell mennem,
hozom a cirkuszi csodát,
sziporkázó parázs varázst.

Eléd barátodként állok,
közben varázslóvá válok,
hidd el, amit mutatok ma,
dicsfény árad a manézsra.

.....

Szekszárd, 2019. július 22.

28. VÁGYÓ SZERENÁD

Éjszaka vágyódva
Ablakodnál álltam.
Ajkamon búsan bűgő
Bársonyos szerenáddal.
Függöny mögül lesve
Repesve fogadtad
Égő gyertyaszállal.
Szívedet szívemnek
Híven odaadtad.
Vágyva szerelemre
Örökre fogadtad.

2013. okt. 15.

Megjegyzés: reggeli félálomban.

29. LÉLEKHÚROK HARMÓNIAI

Gyönyörű ez a dal,
szárnyal az ének,
ebben a versben fogan az élet!
Száguld benne a lélek,
az elmúló évek,
vagy a végítélet?
Benne az élet igenlése,
a lelki, testi fényessége.
Hogyha hegedűdön elpattan egy húr,
meghallod a disszonáns hangokat,
ám ha hárfád századik drótja pendül,
észre sem veszed, hogyha elcsendesül.
Lelked húrjai rezdülését
érezkeled csupán csak legbelül,
egyszer halkán zendül,
aztán olykor fellelkesül.
Arcod ránca meg sem rezdül,
csupán szíved kalapál legbelül,
homlokodra barázdát szánt az idő,
gondokból gyúrt dombokat a teremő,
könnyed csepp gyöngye gurul le szemedből.
Amit elértél, megköszönöd,
mi kimaradt, felejteti közönyöd,
azért megmaradtak az álmok,
gyermekedre rátestálsz.
Ne erőltess ha nem ez az óhaja,
hiszen ez a Te vágyad testámentuma.
Köszönöm, hogy életünk
legfontosabb percei
nem gurultak szerteszét,
őrizted szerelmünk
összetartó szeretetét,
a tűzhely melegét.
Boldogan átsétálsz kedveseddel
a szerelem lélekhídján,
felettünk feszül a szivárvány,
akár a ködmárvány.
S a langyos délutánban
tovahalkulón lágy
hangja hallik a szónak,
bölcsőjét ringatja a mának,
majd követi a holnap.
A világ hívsága
messze került tőlem,
a fények sugára
fényévnnyire fut előttem,
utol sosem érem,

fogadd most is örömmel
ezt a csokrot tőlem.
Rálépek most egy új útra,
jó barátként segít ím újra,
szivárvány könnyeim mögül
mosolygok reád szeretettel.
Potyognak örömkönnyeim,
gurulnak végig orcám ráncán,
mintha régi gyöngyvirágok
illatozó tánca
gyöngyözne a párnán.
Oszlopos kerengőin
kristálykolostornak,
mormolunk zsoltosmát
az örökkévalónak.
Végezetül utolér a végítélet,
minden álmunk semmivé lesz,
aztán belénk szakad a lélek.
Véget ér a mutatvány,
dallam szól a lármafán,
harang csendül templomunk tornyán.
Sorsunkat egy bölcs bagoly
figyeli egy diófán.
Múlt, jelen és jövő
mindennapi csodáját,
enyhe szellő kocogtatja
az idő ablakát.

2019. július 26.

Öcsém halálának napján

30. BÚVÖLET

Mostanság ha elgondolkodom,
magamnak ha felelek,
egyik ámulatból
a másikba esek,
hogy néha megfelelek
magam magamnak,
mindenféle értelemben véve,
ez már maga az önbűvölet.
rájöttem hosszú éveken át,
ha mindig azt csinálnám
ami érdekelne,
soha nem kellene dolgoznom
ebben az életben.
lehet ez csupán álom
kitalálhatja bárki,
jó munkát és szép öreg asszonyt
ritkán lehet látni.
s láthatja akárki,
nem én vagyok a királyfi.
a csúf buzurgánt, vagy a békát
nem csókolja meg senki,
inkább elveszejtí.
belöki a kútba vagy a tóba,
ahonnan kifogja az aranyhalat,
benne több bizodalma maradt.
vagy forró kemence lyukába taszajtja,
sötét éjszakába.
csak ámulok és bámulok,
nem mindegy, hogy egy húron pendülök,
vagy egy pendelyen húrolok.
s ha mint hal nem váltod be ígéreted,
hamarvást előkerülhet a tepsí.
megsütnek hagymán vagy roston,
túladnak egy ilyen koloncon,
veszekedhettek a koncon.
hiába gondolkodol újabb gondolatról,
hiányzol mint bili az ágy alól,
imádat fogaid közt mormolhatod.
a kútmérgező nem piszkít a kútba,
csak a kávájára,
aztán belerúgja.
csak ámulok és bámulok,
újra meg újra.
nem a vizet mérgezi csupán,
a lelkedet is bután,
ügyetlenül sután,
ha az van, amire gondolok.

előkerülnek bugyuta gondolatok,
okok és okozatok,
magasabb fokozatok,
lassan eléri a plafont.
lépten-nyomon követhetsz,
nem ígértem neked
könnyű versezetet,
pörömben bojtárom lehetsz.
lepedő ráncán ne perlekedjél,
ettől függetlenül is
jó belharcos lehetnél.
gyere aludjál minálunk,
világmegváltósdit játszunk,
aki nem hiszi el nekünk,
annak utánajárunk.
olyan vagyok akár a nagyok,
ha lettem is, miért vagyok,
mert muszájozva vagyok.

2019. július 28.

31. A FÉNY ÁRNYÉKÁBAN

SAJÁTOS FILOZÓFIÁM

Hová tűnik el a Nap,
ha lebukik a hegy alatt?
Halványan még vetül a fény,
örökre eltűnik hihetném,
elnyeli a tengerfenék,
szikráznak a kék hullámok,
maradnak az árnyékok.
Holnapra van még esély,
némi éltető remény,
hogy újra felragyogjon a fény,
vágyakozva hihetném.
A Nap kergeti a Holdat,
a Hold követi a Napot,
vonzza, taszítja a Föld is,
mágnes két pólusaként akár,
szívja és nyomja a dagályt,
az örökös árapályt.
Kiskoromban, régen,
kipisiltem a
földből a kavicsot,
ha úgy adódott,
de most már mintha
egy dézsából öntenék,
az idő nem menedék.
S erre kanálszámra szedhetném a ciánt,
a féligazság félig gazság,
az ígéret adósság,
az élet nem egy méznyalás.
Olyan az egész hóbelevanc,
mint kósza árnyék a fényben.
Hová tűnik el,
ha elolvad a hó,
a fehérre belőle?
A víz elfolyik előle,
meg kéne maradnia emlékeztetőre.
Néha ólomködben járok,
nem jönnek elő a tudományok,
lehúznak a mélybe az álmok.
Nyílnak-e még nekem
az újabb tavaszban
tarkuló virágok?
Árnyak vetülnek a fényre,
magasabb szempontok.
S hogy végezetül
kijöjjön a képlet,
osztok és szorzok,

a halványuló fényekből
elfutnak az árnyalatok,
maradnak a sötét foltok,
amióta kuksi vagyok,
egyebeket nem mondhatok,
feltörnek a gondolatok,
hát Te még élsz?
Ha lettem is, miért vagyok?

2019. július 31.

32. ILONA NÉVNAPRA

Örömteli névnapot kívánok sok szeretettel, Vendi

HELÉNA

Messzire hallik tengerek moraja,
görögök fájdalma,
Heléna, Heléna,
szívek elrablója,
királyok bosszúja,
cselek ármánysága,
Trója ostroma,
Párisz végnapja,
kezében az aranyalma,
szépséged jutalma.
Ezer kecses hajó,
negyven ezrek sorsa,
tíz év iszonya,
a trójai faló
szellemdiadala.
Isteni Achilleus
megsebzett sarka,
Hellének hősi harca,
Spárta hatalma.
Jelena, Jelena,
zúgja sziklaparton
a napfényes Adria,
búcsút int Itália.
Elena, Elena,
lakhelyed Csáktornya,
sószagú széllel
sóízű könnyel
sirat Isztria,
gyöngyfolyam ömlik
szélfútta arcodra,
kreol bőródre,
éjfelete hajadra.
Ilona, Ilona,
magával ragad
Kárpátok hegysora,
örökre marasztal
folyóknak zúgása,
erdőknek moraja,
Marosnak vize,
s a Morava.
Munkács várának
hős Nagyasszonya,
Zrínyi Ilona.
Harmatos köd hull

aranszátra font
ezüstös hajadra.
Uráltól az óceánig,
északtól dél Aranyszarváig,
zeng e szép név dallama,
suttogja félve Ázsia,
a hatalmas Európa,
Bécs lezárt kapuja,
szultánok és császárok sora,
tépi Habsburgok vasfoga,
Jelena, Ilona, Elena, Helena.
Férfiak öröme,
szívek megtiprója,
erényesség bronz szobra,
szerelmesek mosolya,
Ilona, Ilona.

*2019. augusztus 18.
Ilona névnapján*

33. AUGUSZTUSI CSILLAGHULLÁS

ŐSZÜLŐ SZERENÁD

Állítólag a mai éjszakán lesz a legintenzívebb csillaghullás, lesd meg, ha teheted...

Egy szép keringő
Messze száll
Óvatlanul betalál
A sarki ház
Ablakán.
Minden este
Nyitva áll,
Engem mindig
Oda vár.
Szívszédítő
Dallamán.
Ahol két megfáradt lélek
Egymásra talál.
Tombol a nyár.
Keringve, szállva,
A dal dallamára
Szerelemre várva,
Az álom elrepül.
S ott vagy az ágyban
Újra egyedül.
Augusztusi csillaghullás
Langyos éjszakáján,
Csillagpöttyös puha párnán,
Gyertyafény csillan
Ablakod párkányán,
S könnye hullik a viasznak,
Egy édes dal hallatán.

2019. augusztus 12.

34. AZ ÉJ

ÉLETKÉPEK AZ ÉLET PARÓDIÁJA

Bársonnyal takargat
az éj sötétsége,
álmokkal ringatgat
a jótékony éjszaka,
halványan dereng már,
közeleg a fény,
érkezik a hajnal.
Duruzsolva ébreszt
a felkelő szél,
mond egy új mesét.
Álmodj még kicsinyét,
a reggel rideg, kegyetlen,
akár a tél,
elrejt takaród melege,
ráheveredsz a medvebőrre,
a hajnali álom oly émelyítő.
Álmodtam rólad az este,
vágyaimat hön követve,
bánataim feledve.
Elfoglal még mindent az éj,
lámpádból kihalt a fény,
meglopja a derengő hajnalt,
petróleumot ment
a következő napnak.
Ólomcipőkben járnak a gondolatok,
nem állnak haptákba még,
ők is alusznak kicsinykét.
Ki dönti el,
hogyan a vers meddig tart?
Folytatod-e még
tovább a dalt?
Azt akarod persze,
hogyan sokaknak tetsszen,
ne mondják mások,
ne ilyen dallam legyen.
Nos, Barátaim,
a temetőben
többen pihentek,
mint ahányan az
utcán jártok, keltek.
Velem szembe már nem jöhettek,
de én sosem felejtlek titeket,
van még felétek
egy jónak tűnő ajánlatom,
az élet paródiája

csupán a halálnak,
erről ezt mondhatom.
Hogy aszongya...
halál ellen, sej de nincs oltalom.
elmúlik minden,
jajj, borzalom,
óh, azok a zöld
kiscica szemek,
s a rájuk csukódó
édes szemfedelek,
az élet kegyetlen veletek,
betakarnak a szemfedők,
de örökké élnek a temetők.

2019. augusztus 15.

35. SZÁMÍTÓGÉP

Itt derminál
ott totálódzik
emitt nekiáll
amott föláll
lent kiáll
fent beáll
sok mindenre
rátalál
s ott messze,
az asztalnál pedig:
umblaccolják az
egész hóbelevancot...
s kiadja a pohártartót
ha alul megnyomsz egy gombot.

2019. 02. 20.

36. AZ IDŐ FILOZÓFIÁJA

FILOZOFÁLÓ ELMÉLKEDÉS

Zálogba adják az órák az éveket,
megméri, hogy betartod-e az időt,
s az ígéreted,
drágán később visszaveszed,
hiszen élni csak egyszer lehet,
fricskát adva a hitetleneknek,
ők ebben valahogy hisznek,
tagadják az örök életet,
nézik mire fecséreled
a végzetes éveket.
Pedig hát szellemed
örökre betölti a teret.
Egyedül egy embernek fontos ez,
csupán csak teneked,
a többi nem érdekes.
Az idő vasfoga
húsod marcangolja,
csontjaid kilátszanak,
most már idestova,
időtlen idők óta,
bejutsz egy fénylő alagútba,
ki tudja, átérsz-e rajta?
Belegabalyodsz a nagy Univerzumba.
A féreglyukakon át
beérsz egy fekete lyukba,
a visszahajló téridő
egyre közelebb hozza.
Eltévedsz a Nagy Lófej ködben,
megtéveszt a galaxis
spirál alakzata,
a csillagközi úrhajók
megnyúló alakja,
az időutazás
fiatalító csodálata.
Kampósbotod ott áll
elindulóra,
apádé volt egykoron,
mint ami valakire vár,
talán tereád?
Rád bízta, hogy használd,
keresd vele a csodát.
Kezedben a homokóra,
életed fut le rajta,
nincsenek a szemcsék
összetapadva.
Szobád falán falióra,

elhalkul a bim-bam hangja,
indulnod kell futamodva,
sürgetőleg ezt kongatja,
a maga igazát kántálva,
akárha templomunk
lélekharangja volna,
ringye, rongya, ringye, rongya.

2019. augusztus 16.

37. ZOMÁNC ROMÁNC

ANYAGOK, SZÍNEK KAVALKÁDJA

Talán meghal a kép
Ha megszáradt a festék?
Vagy utána él csak igazán?
Nyírfák sokasága
A szoba falán.

Ha szárad a vászon,
Feszül a lécre,
Pára enyhíti a
Selyem feszülését,
Olajban tündöklő
Csendélet fényét.

Rézlemez pattog,
Ha kihűl melege,
Anyaga, színei összehegedve.
Mézsárgává válik
Az ékszerzománca,
Csak akkor látod, ha
Kihűlt a lemez,
A zománc románca.

Akvarell színeit oldja a víz,
Fehér papírról sejlik a kép,
Vizes foltokból
Szárad ki a forma.
Kékfejű szög
Falra akasztva.

Legjobb volna festeni
A kéklő égre,
Égszínkék kékkal,
Szíved ecsetével,
Hogy mindenki lássa.
Messziről nézve.
Fodros fehér felhőkkel
Bekeretezve.

2012. szept. 07.

Stekly Zsuzsa zománcművésznek ajánlva.

Nagy Vendel magánzó
Nyiba, költők imái díjas 2017.
Arany bot különdíjas 2018.

38. ÉLETEM

RAP

.....

REFRÉN

.....

1. VERSSZAK

Azt hiszem én ezt a pár évet
sokszor megemlegetem,
míg élek el nem feledem,
cipelem örökké velem.
Azt hittem nincs semmi ami leállít,
elkísér minden ami reális,
jöhet velem ami legális.
Aztán lemarad ami nem számít,
mindent elnyel a kanális,
csak az életem nem illegális.
Mikor megszülettem mindjárt két pusztám is volt,
aztán nadrágomon elől-hátul is a folt,
terelgetve felnevelgettek,
gondoltam ez a végítélet.
Hogy ne legyen sorsom olyan csavart,
gyorsan másfelé vettem a kanyart,
mint aki sorsából jól kifaralt.
Átvitt értelemben véve
azt hittem hamarosan vége.
Éltem mindenképpen adósság,
ha rájövök mi a valóság,
nem biztos hogy az az igazság,
az élet nem egy méznyalás.
Néha nem megy le torkodon a falat,
kaparhatod esténként a falat,
az ígéret adósság maradt.
Elrúgok a földről egy kavicsot,
amerre repül arra indulok.
Egy szilvafa alá leheveredek,
enyhelyt és ebédet is lelek,
erőt és bölcséletet kapok,
hétszilvafás nemes vagyok.
Szemembe húzom a kalapot,
hogy eltakarja a Napot.
Gyere velem most,
köszöntelek barátom.
Neked van mire büszkének lenned,
együtt örülök Veled.
Tudósaink azt vallják,
ma már tudjuk...

hamis az illúzió,
ma úgy tudjuk,
ez a helyes konklúzió.
Nem mindig az a barátod,
aki a bajból kirántott,
előle nincs hova fuss,
a jó az mindig gyanús,
csak az övé legyen a juss.

.....

REFRÉN

Azt hiszem most már semmi nem számít,
kihunytt minden ami világít,
fekete színű lepelbe
sötét virágod tekerd be,
úgy helyezd el márványkövemre.

Bíberszín most a borom,
öregszik akár a korom,
lábamról leverem a port,
elértem egy végső kort,
nem tanítom tovább az utókort.

Pipám füstöl, iszom a bort,
mindebből derűre ocsúdok,
végezetül arra jutok,
kutyát és embert nevelni nem tudok,
egyebeket nem mondhatok.

.....

2. VERSSZAK

Azt hiszem én ezt a pár évet,
sokszor megemlegetem,
okosságaimat kinevethetem.
Meghallgathatnám amiket mondanál,
ha hinném el is fogadhatnám,
de a féligazság gazság.
Az az igazság, hogy nincs igazság,
ez viszont igazság.
Rég nem törődöm én már
az élet vígságát,
öntelt embereknek
csúfos hiúságát.
Aki közel áll a tűzhöz,
megéghet az arca,
hátról pedig vacog a foga.
Sokszor elvesztem a fonalat,
nem vagyok túlzottan vonalas,
élet és halál,
vékony a fonál.
Meggzülettem,

mint akárki más,
az sem énnekem fájt,
nem én voltam a hibás,
az élet nem egy szárnyalás.
Az ígéret adósság,
csodálatos terméke a pillanatnak.
Állatkínzás mennyit ér?
Öt év vagy kötél.
Értem én az okos szót,
ismerem a csíziót.
Mindenkinek legyen ma szebb napja!
Ma van a Magyar Nyelv Napja!
Üljetek ki a napra,
vigyetek egy Nagy Vendi könyvet,
ki az asztallapra,
árnyékát a diófa adja.
„Ne csak ízlés, legyen az elv,
ne csak ízlelésre legyen a nyelv!”
Ezen a napon is Veletek verselek!
Senkivel nem feleselek.
Mert nyelvében él a nemzet,
de nyelvével még senki nem érvelt,
csak ép ésszel.
Hiába berzenkedtek,
nem én kezdtem el,
nem én szégyenkezem helyettetek.
Vethetitek magatokra a keresztetek,
én mindent reátok kenek.
Vállalja mindenki amiket tett.
Osszátok meg a gondolatot,
én senkivel nem magázódom,
még Istennel is pertu beszélek,
akkor is ha kérek,
Isten áldd meg a Magyarat,
Uram ki a mennyekben vagy...
Kérlek adj egy pohár vizet,
mert olyan éhes vagyok,
azt sem tudom hol alszom.
Akkor én lehetek a Pali,
pedig az csúnya név nagyon,
nem úgy mint a Vendi.
Születésemről és halálomról
nem én határozok,
életemről én döntöttem,
néha azt remélem,
bár sok a métely körülöttem.
Most imádkozzatok érettem,
hívjatok papot,
úgy gondoltam hogy,
néha meghalhatok,

Halál ellen, sej de nincs oltalom.
Majd szebb s jobb napokon
ismét felocsúdok.
Hiába takar a szemfedő,
örökké él a temető.

.....

REFRÉN

.....

2019. augusztus 22.

39. BECSAPTAK ÚJRA

Nyolc óra pihenés
nyolc óra munka
nyolc óra szórakozás
nem azért mert a
Feró ezt mondta,
becsaptak újra.
mindegyikből elég ennyi
ha nem melegedni jársz oda,
van nem is oly messze
egy ovális szoba,
hol előjáték után
kiömlött a kanális
kettő közt választhatsz
orális vagy anális.
mind fenomenális
a világ globális.
én toleráns vagyok
ez a biztos
nem szaporodik a faj
ebből nem lesz baj.
takarodót fújva
becsaptak újra.
mehetsz minden irányba
nem szexbombát kellett volna
dobni a világra.
ha ránk szakad az ég is
tavasz lesz mégis.
majd nyár meg őszi meg tél
mindenki mindenkitől fél.
sírodban tested semmivé lett
isa por és hamu vagymuk.
játék az élet
abban örömed leled
ha fényesre kopott koponyádat
véletlen megleled.
kutya szájából elveszed
hogy ne rágódjon rajta
azt mondják elfogyott
mi tudjuk nem is volt
elvhű elvtársak
nincs már szotyola
becsaptak újra.
semmit nem takar a tanga
jobb a patent harisnya
hordja minden barisnya
két rendes ember fog kezét
de az egyik biztosan az

akkor a többi mi lehet
egy követ fújva
becsaptak újra.
s ez már bazi a
dinnyét a kocsira.
ha befognak eléje
végsőt tojssz a lepedőre.
csattan az oston a rojt
feszül az istráng
hámfán a bojt.
a kútmérgező ma már
nem csinál a kútba
csak a kávéjára
aztán belerúgja.
becsaptak újra.
ha a rendőr megfogja
bárcát mutat a szajha,
és az apukát
várja a családjá.
kiömlik a kanális
ez ma már legális
támogat az egyház is
törvénnyel egy követ fújva
becsaptak újra
sosem lesz vége
csak újra meg újra
kicsi a rakás nagyot kíván
ki e dalt velem fújja
mindig kezdheti újra
nekimehet a halomnak
sosincs vége a dalomnak
folytatása következik
van ki velem szövetkezik.

2019. augusztus 28.

40. BALATONI TÉL

Tél hava a Nap tüzeit kioltja,
mindent betakar fehérlő hamuja,
hideg fagynak fehér porhava.
Csusszan az álom a fakutyákon,
éjszaka reccsen a rianáson.
Szél szárnyán hideg víz fodrozza,
a csend hűvös hídon átfeszül,
a téli Balatonhoz ér,
jégfátyolt fon a parti padokra a szél,
utat keres jegén a lábnyom.
Keringő halkuló dallama száll,
a füredi partokon,
tél dúdol a Tagore sétányon.
Mosolygós Szürkebarát
ontja borvirágát,
a pince mélye
szomjazó vendéget vár,
mézszínű a borospohár,
bársonyos íztől összefut
szánkban a nyál.
Nyári ízekkel vár
s melegével hív a csodás
badacsonyi hegyi varázs.
Lent a mólónál,
körbefagyott csónak áll,
jégkristályok fátyolán
ottfelejtett ködmárvány,
menekülésre vár,
álomul hívja a tavaszt,
a reménylő megváltást.
S valahol fejét veri a fába,
egy éhesen didergő harkály,
s kéjesen csusszan a Sióba
a túlfeszült Balaton,
kék vize surranásra vált.

2019. augusztus 27.

41. KÖDSZIVÁRVÁNY

Ködszivárvány feszül az égen,
ívet húz vakító fehéren,
kristályoszlopon áll,
akár egy ködmárvány.
Ködszivárvány koszorúzva az eget,
elűzi a sötétlő felleget,
Az ég alján nevet,
fénylik a szivárvány.
Egy színben pompázva,
mint pogány bálvány.
Oszlopos kerengőin
kristálykolostornak,
mormolunk zsoltosmát
az örökkévalónak.

2019. augusztus 28.

42. MÉG ITT VAGYOK

Reggel ha felébredek,
hálát adok Istennek,
hogy még itt vagyok,
közöttetek lehetek,
égiek és földiek.
Szükségem van Rátok,
szükségeitek van még rám,
szolgálni akarok,
veletek maradok,
mint némely maradékok.
Térden csúszkáló templomkoptató
nemigen vagyok,
nem fényesítem a padozatot,
de magasabb szempontok szerint
minden nap hitet vallok,
átélem a csodálatot.
A templom mindig ott van valahol,
ahol kezem imára kulcsolom.
Külsőségek már nemigen érdekelnek,
a hívságok csúfsággá értéktelenednek,
a hitem csupán mi megmaradt nekem,
ünneplőbe öltöztetem,
szelíd lelkiütem,
máshol meztelenre vetkezem.
Fogam, hajam ritka mint a
cirkuszkörítés léce,
valaha volt szemeimnek
sötétkék nézése.
Nemigen látom már a tornyot,
ahol az öreg óra kongott,
összehúzó homlokom ráncát,
időt ígöző kusza táncát,
mégsem látom a toronyóra láncát,
hallgatom a harangok játékát.
A dolgok illetén állása
most már haszontalan,
minden erőlködésem hasztalan,
szóljatok meddig maradhatok,
ne hívjatok papot,
utamon egyedül maradok,
aztán mindennek vége van,
odadobom martalékul magamtól magam.

2019. szeptember 03.

Csak úgy magamnak...

43. VAKON A VILÁG

Vakon a világ
ugyanolyan ám
mint amilyent látsz,
csak nem jut el hozzám
fénye sugara,
kifehéredett már
szemeim kék bogara.
Úzöm álmainkat,
mint vadász agara
a hajtott vadat,
ha hajszoja kürt szava,
s terítékre kerül
a vasakarat.
Vidáman éldegélek,
látszólag ha nézed,
senkivel nem cserélek,
javakat nem gyűjtögetek,
esetleg Vendi könyveket,
hogy megmaradjon Neked,
a legutolsó nadrágomon
úgysem lesz már zseb.

2019. szeptember 05.

44. KETTŐ VERSEM ANGOLUL

A MEGVÁLTÓRA VÁRVA

Vágyódva várjuk
Hogy négy gyertya égjen
Koszorúba fonva
A díszes asztalon,
S megtestesüljön az ige,
Letérdelhessünk
Meváltónk elébe.
Lángoló csillag
Vezet az égen
Mutatva utat
Rongyos istállóba,
Fénylőn, ragyogva,
S a három királyok
Elindulnak sietve,
Messze, Betlehembe.
Ajándékot visznek a
Kis Jézus elébe,
Tömjén füstje száll
A mennyország felé,
S a csillag megáll,
Ez lesz az égi jel
Vezess, hogy követhesselek.
Megtisztulni vágyó
Bűnös lelkemet
Elébed tehessem,
Egy dicső élet reményében.

WAITING FOR THE REDEEMER

Longingly waiting
For the light of 4 candles
Nesting in the wreath
On the ornate table,
For the incarnation of Christ,
So we can kneel
In front of our Saviour.
A flaming star guides in the sky
Showing the way to a ragged barn,
Shining brightly.
The three kings depart in haste
Far away to Bethlehem.
Carrying gifts for little Jesus,
Incense floating towards Heaven
And the star comes to rest,
This will be the celestial sign:

Lead me, so I can follow.
I place my sinful soul
Wanting to be cleansed
At your feet in the hope
Of a glorious life.

Translated by Katalin Egyed Ilosvay

KÖSZÖNTELEK BUDAPEST

A partról nézem,
mily szép a Duna,
messziről susog
a mézízű szél.
Égszínkék mennybolt
Rólad mesél.
Jószagú szellő
lehelete árad
a fehér kövekről,
vörös rózsa illatával
betakar a hűvös szél.
Budapest, sietve
jöttem hozzád, Kedvesem.

REFRÉN

Budapest, Isten veled, szerelmem
búcsút int minden vörös rózsa.
Terád emlékeztet a Bazilika csendje,
és a hegyek búsan zúgó orma.
Budapest, Isten veled,
viszontlátásra, Kedvesem,
visszahoz majd szerelmem,
visszahív az ég,
s a vizek kékje,
fürdők meleg hője,
karjaidnak lágy ölelése.
Istenek kövei csábítanak vissza,
kövek istenei várnak reám,
isteni kövek mosolya vidám,
kőistenek víg dala száll.
Budapest, Isten veled,
búcsúzom, Kedves.
Csókra csábít a sötétkék égbolt.
Távolból integet egy bús szobor,
a budai hegyek ormán,
Buda vára pallosával
vigyázzon Reád.

Kalejdoszkóp 2019. július-augusztus
Kaleidoscope July-August 2019

GREETING BUDAPEST

From the bank I look at the beautiful Danube,
A honeyed wind whispers from afar.
You are the tale of deep blue sky.
The fine breath of scented breeze
Radiates from the white stones
And the cool wind covers you
With fragrance of red rose.
Budapest I have come to you in haste my Dear.
Budapest vale my love
All the red roses wave farewell.
The silence of the Basilica reminds me of you
As do the sadly whirring peaks of mountains.
Budapest vale, see you again my Dear,
My love will bring back me,
Calling me back the sky, the waters' blue,
The intense heath of baths'
And your arms' tender hug.
Stones of Gods are coaxing me back,
Gods of stones are waiting for me.
Divine stones' have happy smiles
The merry song of stone Gods' fly.
Budapest vale and goodbye my Dear
A kiss - tempts the dark blue sky.
A dolorous sculpture waves from afar
On top of the hills of Buda
The Castle of Buda with broadsword
Will take good care of you.

Translated by Katalin Egyed Ilosvay

MEGJEGYZÉS: Első alkalommal fordult elő, hogy írásaimat idegen nyelvre fordította valaki. Hálás vagyok a fordítónak, ILOSVAY EGYED KATALIN-nak és a megjelentető DANCs RÓZSA-nak, aki szerkesztője a kanadai KALEJDOSZKOP című magyar nyelvű irodalmi újságnak. Hálás köszönet mindkettőjüknek.

45. CSALÓKÁN TÉKOZLÓ ŐSZ

VAJON HOVÁ TŰNT MÁR...

Vajon hová tűnt már
A tűzforró nyár?
Mólók lengesége
Kéjes emlékekkel visszavár,
Ahol a locsogó tó vize
Suttogja könnyelműn óvatlan titkaid.
Langymeleg nyáreste alkonya
Csókok ízében áfonya,
Nárciszok bódító illata.
Viola árválkodva áll,
Teste átsüt a ruhán,
Mutatva bimbózó rügyeit,
Alkata rejtett titkait,
Vigyázza kincseit a csősz,
Rajta tétován elidőz,
Átveszi birodalmát
A mindent elhervasztó
Didergőn tékozló
Csalókán söthenyes ősz.

2015. október 2.

46. ÉJSZAKÁK ÉS HAJNALOK

Tested szépségének
Bűvkörében élek
Messze távolságból
Törnek rám a fények.

Arcod vonásain
Álmok és remények
Összetört szívemnek
Adj örök hűséget.

Villódnak előttem
Éjszakai képek,
Hajnalra felkelvén
Elosonnak szépen.

2015 október 02.

47. ÉJSZAKÁK ÉS NAPPALOK

Magas dombtetőkön,
És hús völgyeken át,
Száguld a széllél
A didergő hajnal.
Előtte nyargal
A szélfúttá éj.
Útjukat állja
Délhez közeledvén
Fényben tündöklő
Aranyos meredély.
Délután szendergő
Megnyúló árnyék
Omlik a fákról,
Kúszik a fény.
Puhapihe párnákon
Oson az este,
Feltámad álmából
Újra a szél.
Átveszi birodalmát
A langymeleg éj.
Fáradt lelkemnek
Ad nyugodalmat
Egy puha levél.
Messziről halk zenét hoz
A kóborgó szél.
Álomra hajtja fejét
A holnapi remény.

2017.

48. HONVÁGY

Sok cifra országban
több vár csipkés tornyát láttam,
erkélyükről nézve
mindig haza vágytam.
Nem bűvölt el engem soha,
kinti gazdagságok sora,
az otthoni torony
képe elém szaladt,
hallottam rajta éjjel
suhogni a madarat,
alatta szelíden hömpölygött
a locsogó Séd patak.
A vén uhu madár
emlékeim ébreszti,
hangja füleim sebzi,
rikoltozva zengi,
gyere haza, Vendi,
nem szabad feledni,
emléked visszajár,
várnak a löszbabák,
siess haza, Vendi.
Búg a vadgalamb is,
ki fészkére száll,
magas fa tetején
hű párjára vár,
elragadta a halálmadár.
Végleg elhagyta az esély,
megölték szegénykét,
oda a reménység,
megölték szegénykét.
Felborul a rend,
ha nem vagy itthon,
mindent elfedhet
az önmarcangoló,
káoszba torkoló,
kétségbeesett csend,
s az ősi honszereteted.

2019. szeptember 25.

49. JELEK

A FEHÉR BOT NAPJÁRA

Az értelmes ember
Mindenre felfigyel,
Megmutatja sorsunkat
Csak érteni kell,
Mit mond a jel.
A Föld sarkain
Tonnaszámra
Omolva olvad a jég,
A sivatagokat
Száguldva tágítja
A szárító szél.
Homok alól menekül
A méregfogú vipera,
Szomjazva szikkad
A sárguló levél.
De az emberek
Nem értették a jeleket,
S ez káoszhoz vezetett.

Évek óta testemen a jel,
hogy nem látok,
ezt nem hiszem el,
odafigyelve észreveheted,
ha nem érzékeled,
jól elrejtezkedett,
örülök Veled.

Hogy félre ne értsék
bizonytalan lépteimet,
fehér botot veszek kezembe,
mint egyetemes jelszerkezetet,
magammal cipelek.
Hadd lássák ki vagyok,
vagy nézzék mi vagyok,
s mi nem vagyok.
Segítség ez nekem,
vezet, hogy merre menjek,
figyelmezteti az embereket,
mutatja a szegleteket,
és az egyeneseket.

Látásmódom megváltozott.

Néha eltűnődöm a
Magyarok némely szaván,
Mikor a vak mondja,
Megnézem, s látom.
Képletes talán.

Hiszen nem vagyok vak,
Csupán csak nem látok.
Micsoda különbség!
Ugye csodáljátok?
Azt hogy világtalan,
Szívből utáljátok.
Gyönyörű ez a nyelv,
Mindent kifejez,
Örömet, bánatot,
Minden árnyalatot,
Bátor, okos,
Buggyuta gondolatot.
Végül is beláthatod,
Lehet jó a meglátásod,
Akkor is, ha nem látod.
Reméljük meglátod,
Ki marad végül a barátod.

Mi csak emlékezünk csupán,
nincs mit ünnepelni egyáltalán,
elkerül bennünket a szívárvány,
így a Fehér bot napján,
megmarad a ködmárvány,
magunkban azt kiáltjuk,
nem önámítás okán,
Így is szép a Világ.
A Fehér bot vigyázzon ránk.

*Szekszárd, 2019. október 15.
A Fehér bot napján*

50. VIZESNÓTA

A vizes gyerek,
sosem kesereg,
ott a metsző,
nagy a feje,
nyomja eleget.

Lesi a postást,
hoz-e valutát,
örömében szétrúgja
a csárda oldalát.

Nem vagyok én részeg,
csak boros,
nem keskeny az utca,
csak szoros.

Nem tántorgom,
csak a lépést cifrázom,
ez nékem egy régi szokásom.

PVC a házunk teteje,
PVC-vel van minden tele,
PVC az asztal lapja,
meg a szék,
PVC a WC-vezeték.

2019. szeptember 28.

51. KATYVASZ

Politikai katyvasz volt
Az ötvenes években,
- Akkor születtem -
Mikor politikus zárt
Politikust börtönbe.
Kommunista akasztott
Kommunistát a cölöpre.
S udvarunkban lakott a besúgó,
Nagyon féltünk tőle.
Ezt hallottuk
Minden szövegbe
Bőszén beleszóve,
Hogy pártunk,
Kormányunk,
A hitünk,
És a kukoricánk
Töretlen,
Mindörökre.

2012. aug. 27.

52. A TRIKOLOR

Vörös bor az asztalon,
tündöklőn fehér oltáron,
árnyat adó lombokon,
érik a szőlő,
a zöld lugason.
Vázában piros,
fehér rózsaszál,
zöld, tövises szárazon,
csodálatos trikolor.

2019. október 02.

53. RENDŐRLÁMPA

Állj ha piros,
várj ha sárga,
ha zöldre vált
a rendőrlámpa,
végre valahára,
siethetsz az
iskolába.

Intelem unokáimnak.

2019. október 02.

54. ÉKSZERDOBOZ

IGAZGYÖNGYÖK KAGYLÓK REJTEKÉBEN

Mint igazgyöngy
Ékszerdoboz
Áldott tested,
Akár ha kagyló kinyílv
Áldozatra lesve,
Prédáját keresve
Mindent befogad
Magáévá téve
Mindörökre.
Ám ha testére
Kósza homokszem
Ingerkedve rákerül
Konokul rabul ejtve
Sohasem menekül
Testének nedvével
Gömbbé elegyül
Védelvezve életét,
Csillogó gyöngyházú
Kagyló rejtekében
Igazgyönggyé nemesül.
Gyöngyhalász életével
Fizet ha lemerül.
Tested kagylója
Kinyílv felhevül
Sikamlós édesen
Test a testbe
Kéjesen elmerül.
S benne a mag
Bódultan szétterül.
Egyetlen sejtettel
Örömmel elvegyül
Szerelmedből immáron
Igazgyönggyé testesül.
Szívünk egymással
Örökre egyesül.
Csodavárásunk
Valóssá nemesül.

2016. január 20.

55. SPRITCZER

A szódavíz,
az csak pezsgő víz,
felfelé tör benne
a gyöngybuborék,
de a babám,
Ő Bor is.

Ki a borba vizet tesz,
más gaztettre is képes.
Megöli apját, anyját,
hogymint vehessen az
árvák lakomáján.

2019. október 04.

56. RÉGI NEVEK AZ ORSZÁGLÓK KÖZÜL

Régen némely királyok
Tudtak uralkodni,
Nemcsak aranyaikkal
Akartak hivalkodni.
De manapság
Szakadt gönccel és
Üres kupával
Törött sólyom szárnyán
Nem lehet torgyánkodni,
Mert a kádárok
Nem járnak cifra szűrben.
S a bolond
Felmutatja csörgős sipkáját,
Ez volt a te koronád királyom?
Na akkor vivát!

2012. aug. 21.

57. AZ EGYSÉG, AZ EGÉSZ ÉS A FELESÉG

A templomban, színed előtt
Könnyű kimondani az „Igent”.
De nehéz a Te követednek
Lenni, Uram!
Gyónni pedig nem fogok,
Titkaimat, bűneimet, vágyaimat
Nem mondom el senkinek.
Adott az Isten
Szép füvelő mezőt,
Tarkáló rétet,
Hű szolgát,
Szép feleséget.
Így alkotunk
Egységet és egészet.
Mert a félbevágott
Almával
Könnyebben elbánik
A féreg.

58. OKTÓBERI GYÁSZNAPJAINK

A SZABADSÁGHARC ELBUKÁSÁNAK SZÁZHETVENEDIK ÉVFORDULÓJÁRA

Zászlóink vezesd
Hős diadalra.
Ajkunkat dicsőség
Fakassza dalra.
Lobogónk lobogva
Zúg el a széllel,
Süvítve, csattogva
Vezérel éllel.
Diadalra száguld
Éjt kergető hévvel.
Regéket mesél
Régmúlt emlékével.
Vidáman lobog
Új idők szelével.
Mindennapi forradalmunk
Meghitten nemes
Fénylő erejével.
Zászlónkat lobogtasd
Örök dicsőséggel.
S művünktől félve
Az ellen ha elébünk áll,
Nem is nézve azt
Ki itt a magyar,
Kivégzik mindazokat,
Ki a nemzetben egyet akar.

2019. október 06.

Nagy Vendel Októberi gyásznapiaink című versét elmondja Várkonyi Judit
<https://www.youtube.com/watch?v=qBUAMJrrT2A>

59. MONDÓKÁK KOSZORÚBA FONVA

Itt van, megjött
Valaki,
Aki nem tud
Szaladni.
Jobbra dűl
És
Balra dűl,
Két picike
Nyuszifül.
Várj egy kicsit,
Hurka sül.
Mondja az Anyó,
Kisült a cipó.
Vegyetek,
Egyetek,
Hadd nőjön a
Begyetek.
Lé tartja a szolgát,
Átok, szitok a gazdát.
Mindent bele a bendőbe,
Olyan sötét van benne,
Akár egy tehénben.
Dörzsöljük tenyerünk,
S teljes búcsút nyerünk.
S közben gyakjuk
A kocsira a dinnyét.
S most kettő rendes ember
Fogott kezét,
De talán egyikük
Az lehet.
Hallgasd, Kedvesem
Néked szól a zene.

2015. szept. 21.

60. TEMETŐBE HÍV AZ ÉNEK

Temetőbe hív az ének,
ide vár a végítélet,
jajj de szépen énekelnek,
mindörökké bolygó lelkek,
örökösnek tűnő évek.
Végül felrémlik egy ravatal,
damasztal terített az asztal,
sokatmondóan marasztal,
ki az aki mit is akar?
Hallgasd csendben kedvesem,
Neked szól az énekem.
Olybá tűnik ez a talány,
kinek szívében az ármány,
mint ki megölte apját-anyját,
hogyan részt vehessen ezután,
az árvák pezsgős vacsoráján.
Véget érnek a szép napok,
megszűnik az adok-kapok,
csupán egy szál gyertya ragyog,
hol kihunyó lelked pislog,
aztán már csak koldusként áll,
az Úr komor oltáránál.

2019. október 9.

61. IDE SZÜLETTEM...

OKTÓBER HUSZONHARMADIKÁRA...

56. EMLÉKEZETE...

Oda születtem
hol az anyaföldet
lánckerék hasogatta,
hol vérünket
idegen láb taposta,
hol férfiakat és nőket
gyereket, és időset
lőttek halomra.
Ide születtem.

Emlékezz ezekre...

Ide születtem
hol nemzetünket
oly sokszor feszítették
gyalulatlan keresztre.
hol becsapott emberek
szebb jövőt reméltek,
félrevezetettek
Szuezt kerestek,
lelőtt anya kezében
még meleg volt a kenyér
vitte volna haza
az éhes gyerekeknek.
Ide születtem,
hová magot vetettem,
s a drága föld ismét
új gazokat terem.
egyenes kaszával
nem lehet levágni őket.
türelmetlenkedve
csak várni, csak várni.

Ide születtem
hol kevés a gyermek,
talpukon az útilevél
messzire mennek.
mindezt látják most
a felakasztottak,
rendőrlovakkal
megtaposottak,
Corvin közben elhantoltak.
nem ilyen jövőről álmodtak.

Oda születtem
hol ha a virágot tapossák,
akkor ontja leginkább

bódító illatát.
S ha majd száz év múlva,
megkérdi gyermekünk,
honnan indultunk,
és mivé lettünk,
büszkén mond hassuk:
Él még nemzetünk.

Megjegyzés: október 23

A vers hangos linkje:
Elmondja Ilosvay Gusztáv
<https://www.youtube.com/watch?v=GV9k0vWB42Y>

62. A NAPPALI CSILLAG

Fényévekben számolhatjuk
A csillagok közötti
Irdatlan távolságot,
Bárhogy is kutatjuk
A messzi világot,
Be kell látnunk,
Számunkra legfontosabb csillag
A Nap.
A nappali csillag.
A sok milliónyi Nap
Ragyogását csak
Éjszaka látjuk,
A fény sebessége:
Háromszázezer kilométer
Másodpercenként.
Egy év alatt az hány kilométer?
Akkor nekem jó a szemem,
Mert messzire ellátok,
Egészen a csillagokig.
Ahonnan a fény utazik
Évszázadokig.
De ha kialszik a Nap,
Nyolc percig még látom,
Mert nyolc perc,
Míg a Földre ér a fény.
Utána végleg, örökre
Reánk borul az éj.

2012. 10. 25.

63. A NAP KORONÁJA

Ezüstoszlopok tartják a napot,
Gyémántsziklákon keményen állva,
Ragyog fején arany koronája,
Lebeg körülötte tündöklő ruhája.
Vérvörös uszálya
Ontja hőn melegét
A fagyos világra,
Önmaga körül vágtatva forog,
S futnak körülötte pórázon
Megannyi, hűséges, szelíd vándorok.
Jeges üstökösök csapatja
Kerüli lomhán a Napot,
Mögöttük végtelen fénycsóva lobog,
Írányként keresve a sarkcsillagot.
S ha eltévednek utoljára,
Belecsapódnak egy planétába.
Halott sötétséget hagyva
Maguknak utána.

2014. 12. 12.

64. ELKOPOTT A CSIZMÁM SARKA

Elkopott a
Csizmám sarka,
Elveszett a
Patkó róla.

Jancsiszög már
Rég nem tartja,
Fürge lábam
Eltáncolta.

Szép csendesen
Járok rajta
Hogyha jövök
Hajnaltájba.

Soha szomszéd
Meg ne hallja
Ne csámcsogjon
Senki rajta.

Hazajövök
Virradóra,
Éles ékes
Kakasszóra.

Hogy az úton
El ne vesszek
Hegedűsök
Elkísértek.

Elhúzták ott
A nótámat,
Felkeltették
A babámat.

Megbocsássad
Édes Rózsám,
Felkeltelek
Ilyen korán.

Bekopogok
A szobádba,
Indulni kell
A határba.

2014. 03. 17.
Népies dal

65. SZERELEM MAGAS HÓFOKON

Szeretlek magzatodban,
Szeretlek bájos gyermekkorodban,
Szeretlek diadalmas ifjan,
Boldog felnőttként is,
Nyíltan.
Szeretlek, ha már
Megöregedtél,
Szerelmedben is
Széplelkű lettél.
Szeretlek akkor is,
Miután,
Ráfátyolosodott
Szemedre a halál.
S kihűlt szívedben
A szikrázó vulkán.

2014. 01. 11.

66. ROMA REGE...

Vendéglőben rendeltem egy
Cigánypecsenyét,
Evés közben hallgattam a
Szép cigányzenét.
Óvatosan ettem, nehogy
Cigányútra menjen,
Cigánykereket hányt
Örömében lelkem.
Öleltem egy cigányleányt.
Desszertnek legvégül
Cigánymeggyel töltött
Meggyes rétest ettem.
Mindezeket jó szívvel,
Örömben tettem.
Nem törődöm én azokat,
Kik ítélkeznek felettem.

2014. 04. 28.

67. SZOMSZÉD JÁTSZIK A KUTYÁJÁVAL

ÁTHALLIK A KERÍTÉSEN
AZ IDOMÍTÁS CSODÁJA

Bobi gyere...
Gyere ide
Bobi ugorj...
Bobiiii szépen...

Bobi ne...
Bobi ülj
Bobi nneeeee
Bobiíííí

áááááááá

2014. 10. 27.

68. TÜNDÉRI KEZEK KÖZÖTT

ORVOSNÁL ÜLVE

Mint madarak a dróton
Gubbasztunk sorsunkba beletörődve,
Várjuk, hogy mi is sorra kerüljünk
Egyszer talán majd.

NŐVÉRKE KEZE

Aléltan feküdtem
Magas láztól égve,
Ma is emlékszem
Hűsítő kezére,
Mosolygós szemére,
Bársonyos tekintetére.

Gyógyítani nem csak
Orvossággal lehet.
A medicinától
Csupán csak elbódulsz.
Hinned is kell,
Hogy meggyógyulsz.

TÜNDÉRI KEZEK KÖZÖTT

Tavaszi szélben
Lenge leányka.
Szoknyája perdül
Indul a táncba.

Siklik a teste
Omlik ruhája.
Messzire hallik
Szél fuvolája.

Indul tavaszból
Szökken a nyárba.
Ősz fuvallatja
Télben találja.

Kezével integet,
Hívogat magával,
Arcodba csapódó
Illatos hajával.

2019. október 19.

69. VENDEL NEVE NAPJÁN

OKTÓBER 20.

Falu végén,
A kivezető út
Gyomos meredélyén
Áll egy magányos
Homokkő szobor.
Ruhája kopottas,
Orcája komor.
Támaszkodik juhászbótján,
Lábánál bárány,
És komondor.
Pásztor erre terelve
Barmát és
Egyéb jószágát,
Köszönti a rendületlenül
Útszélén álló
Vigyázó szentet,
Vendelt,
Emelve kalapját,
Pásztornépek és jószágok
Istápolóját,
Köszöntve nevenapján,
Feleszmélvén, hogy
Lassan telelőre kell
Hajtania a nyáját.

Megjegyzés: Október 20. Vendel névnap. (német)

Jelentése: a vandálok népéhez tartozó.

70. ÖSSZE-VISSZA DAL

Elesett a lúd a jégen
Jaj de szépen kukorékol
Piros csizma van a lábán
Nem süt a nap a szemébe
Kunkori a malac farka
Télen sincsen rajta sapka
Irgykedik a halakra
Dagonyázik a patakba
Háztetőn ugat a macska
Hétmérföldes csizma rajta
Nyávogni már elfelejtett
Ezért tanul újabb nyelvet
Piros cipőt varrt a varga
Kiteheti az ablakba
Kisasszony és úri dáma
Eltipegphet benne bálba

2010. október 18.

71. ÖSSZE-VISSZA VERS

MAI MAGYAR MONDÓKA

A házasság,
A válás,
A bő gyermekáldás.
A hess,
A fess,
Itt szörnyű ricsaj lesz.
Az állomás,
A látomás,
Valami nagy változás.
Jön a Makaróni, Makaróni bíró.
A kutya a hájjal,
A macska a májjal.
A pék a péklapáttal,
A kovács a kalapáccsal,
A kőműves a kanalával.
A költő a pennájával,
A strici egy lánnyal.
Egy tiszt a puccerjával,
Katona a puskájával.
De hová lettek
A vitézek?
Közöttünk elvegyültek.
Útkeresztben bádog Krisztus,
Hová lett a magyar virtus?

2012

72. VÁNDORÉNEK 01.

1) Csendesen

csevegve

cseréltem

csendekeket.

2) Reszketve

reméltem

rendesebb

rendekeket.

3) Láttam

légben

lebegő

lelkeket.

4) Fehérlő

fényekben

feszülő

felleget.

5) Hatalmas

havazó

habfehér

hegyeket.

6) Féltem

faágról

fosztani

fészkeket.

7) Keresve

kerestem

keményebb

kérgeket.

8) Évődve

élveztem

élvhajász

érveket.

9) Eretnek

emberek

ezerszer

ellened

10) kalapáltak

keményre

krisztusi

keresztet.

11) Karó
karcolta
kérgesre
kezemet.

12) Kóró
kapdosta
kopottas
köpenyem.

2006-02-27

73. VÁNDORÉNEK 02.

13) Csendesen

Csevegve

Csellengtem

Csak Veled.

14) Reszketve

Reméltem

Rendesebb

Rendeket.

15) Láttam

Légtengerben

Lebegő

Lelkeket.

16) Fémes

Fényességben

Feszülő

Felleget.

17) Hatalmas

Hósipkás

Habfhér

Hegyeket.

18) Fosztottam

Faágról

Fityegő

Fészkeket.

19) Évődve

Élveztem

Élvhajhász

Éveket.

20) Eretnek

Emberek

Ezerszer

Ellenem.

21) Káráltak

Kínáltak

Krisztusi

Keresztet.

22) Vétkesek

Vallatnak

Vándorlok

Verselek.

2006. 05. 29.

74. VALLOMÁS

VALLOMÁS I.

A neved csengése
Fogott meg először
Bársonyosan dalolt fülemben
Mint mormota, ha neszez.
Utána láttam meg csak a nőt.
Meleg szobámban merengve
Lehunyorom a szememet,
S visszarévedek minden mozdulatodra.
Ó, azok a bársonyos cicaszemek,
S a rájuk csukódó édes szemfedelek.
Lágyan fogom a kezedet.
Látom, hajad kibomlik
És pajkos tincs hull homlokodra.

VALLOMÁS II.

Gondold csak el...
Ifjúkorunk elmúlt!
Miért zaklat, nyomaszt
Még mindig a múlt?
Miért nem csitul el
Őszülő szívünk?
Miért bugyog benne
Még ifjan a vér?
Honnan tudod azt,
Hogy ennyi csak az élet?
Vágyad, életkedved
Minden semmivé lett?
Nézd, hova tűnik el
Az ősz-kusza felleg
Hisz még ablakod előtt
Nyílik a rét.

VALLOMÁS III.

A tánc bódító ritmusára
Álmom talán valósággá válhat.
Láttam: düh dúlta fel orcádat,
És tested megmerevedett.
Lágyan fogtam a kezedet.
Szememmel összevillant
Szigorú tekinteted.
Arcodat vágytól hevülten
Érintettem akkor,
S szerelmemet fényévnire
Lökted el magadtól.

1996.

75. ŐSI ŐSZTÖN

Tavaszi fényben
Mandulavirág közé
Méhek vegyülnek.
Mézzagú nyárban
Nektárt szívó
Bódult bogár,
Illatuszályban
Bibéről-bibére száll.
Dolgozni muszáj.
Szorgalmuk árán
Tele a kaptár,
Egyre csak hull a méze,
Méheknek bére.
Méhek raja jó,
Noha őrzik a mézet,
Mégis meglopják.
Darázshad támad,
Sötét hűvös csalitból,
Vérem akarják.
Őszülő szívem
Ősi fák tövisére
Most kiakasztják.
Káruk megtorolják,
Az élet nem egy méznyalás.

2019. október 22.

76. MAJD, HA ÖREG LESZEK

Soha nem volt nekem
Faragott hintaszékem,
De ha öreg leszek,
Megyek, s veszek egyet.
A teraszra kiülök,
Számba pipát teszek,
Mint a filmekben...
A napra kiülök,
Mint egy beteg állat
Ki a naptól
Remél gyógyulást.
Fogatlan leszek,
És béna,
Szántszándékkal néma,
Majd, ha öreg leszek.
Tán még meg is hülyülök,
Ha a napra kiülök.
Mégemben iszom rá
Majd egy pohárka bort,
Nem számolom tovább a kort.

77. VÁLLALATI ÉRTEKEZLETESDIS KIRAKÓSDI

Készítik a szendvicseket,
Az üdítőt is kivették már
A hűtőből.
Hamarosan kezdődik az értekezlet.

Van sok megbeszélni való,
Felütötte fejét,
Ó borzalom,
A korrupció.
Lop itt már mindenki,
Legyen cigány, akár zsidó.
A fő bűnös:
Az igazgató,
Akin el kell verni a port.

Közben bent az irodában
A vezetők konyakot isznak
Stikában.
Féldeciket deciszámra,
Töltenek szaporán,
Vizes pohárba.

A gyűlésnek van két
Napirendi pontja.
Az első:
Kovács János művezető
Megbírálja az igazgatót.
Haladnak szépen,
Vádpontról-vádpontra,
Felvázolva a korrupciót,
Bátor tett volt.

Utána kávészünet,
A döbbent csend
Sokaknak üzent.
A második pont:
Kötetlen beszélgetés,
Melynek keretében,
Hiszen a dolog erről szól,
Kovács Jánost búcsúztatják
A vállalattól.

Megjegyzés: Egy szabad országban csak azt szabad mondani, amit szabad.

Megjegyzés: Bármikor

78. EURÓPA KÖZEPÉN ÉLEK ÉN...

EMLÉKEZÉS HATVAN ÉV FÉNYÉBEN...

Hamis próféták sürgetik
Végre induljunk el
Európa felé,
Hová menjünk, hiszen itt élünk
Évszázadok óta,
Európa közepén.
Nem kell fújni újabb indulókat,
Nekünk megfelel a régi
Himnusz és a Szózat,
Mely keveredik gyári gőzdudák
Harsány jelszavával,
A munka dalával.
Talán István király
Vetette el végleg
E szent földbe
Azt a magot,
Amit ezredévekig
A magyar nemzetség
Magával hordozott.
Hogy Európa közepén,
Kárpátoknak ölen
Megálmodjon egy államot,
Kemény kézzel fenyítve azt,
Ki a másik hitért buzgólkodott.
S azóta a búzaszem
Milliónyi vékával terem,
Jelenti az életet,
Adja a kenyeret.
Követelve ezernyi
Verejtéket és könnyeket.
S az talán véletlen lehet?
Ha megnézel egy búzaszemet,
Azonnal feltűnhet,
Hogy könnycsepp alakú
A búza szeme...
S ha éles késeddel
A magvat félbe vágod,
Belsejében Jézus
Ragyogó arcát látod
Tündökölni...
E dicsőséges ünnep fényében.
Mert jajj azoknak
Kik hitet vesztek.
Oda születtem
Hol az anyaföldet
Lánckerék hasította,

Hol vérünket
Idegen láb taposta,
Hol férfiakat és nőket
Gyereket, és időset
Lőttek halomra.
Ide születtem.

Emlékezz ezekre...

Ide születtem
hol nemzetünket
oly sokszor feszítették
gyalulatlan keresztre.
hol becsapott emberek
szebb jövőt reméltek,
félrevezetettek
Szuezt kerestek,
lelőtt anya kezében
még meleg volt a kenyér
vitte volna haza
az éhes gyereknek.
ráfolyt ifjú vére
az új kenyérre.

Ide születtem,
hová magot vetettem,
s a drága föld ismét
új gazokat terem,
beivódva a génekbe.
egyenes kaszával
nem lehet levágni őket.
türelmetlenkedve
csak várni, csak várni.

Ide születtem
hol kevés a gyermek,
talpukon az útilevél
messzire mennek.
mindezt látják most
a felakasztottak,
rendőrlovakkal
megtaposottak,
Corvin közben elhantoltak.
Rádiónál kik meghaltak,
Ősi Hazától elszakítottak,
nem ilyen jövőről álmodtak.
a kőtáblák egymásra mutogatnak.

Oda születtem
hol ha a virágot tapossák,
akkor ontja leginkább
bódító illatát.
tűzzél kalapodra

zöldellő faágot
jó lesz az minékünk
jelt adó virágnak.
Zászlóink vezesd
Hős diadalra.
Ajkunkat dicsőség
Fakassza dalra.
Lobogónk lobogva
Zúg el a széllel,
Süvítve, csattogva
Vezérel éllel.
Nem baj ha lyukas is,
Hiányzik a címer,
Diadalra száguld
Éjt kergető hévvel.
Regéket mesél
Régmúlt emlékével.
Vidáman lobog
Új idők szelével.
Mindennapi forradalmunk
Meghitten nemes
Fénylő erejével.
Zászlónkat lobogtasd
Örök dicsőséggel.
S ha majd száz év múltával
Megkérdi gyermekünk,
Miből mivé lettünk,
Büszkén láthassa,
Él még nemzetünk.

2019. október 23.

Az 1956-os forradalom évfordulójára.

79. KOLDUSOK ORSZÁGA

Kiül a koldusasszony
A vonat pályaudvarára,
Látszani engedi, hogy
Sajnos, nincsen lába.
Tizesek, huszasok,
Nagy néha százas is,
Csörren fekete markába.
Ezzel tán nincs is baj,
Csak ha az nem,
Hogy
Miért koldul Ő?
Hiszen a fia oly menő
Nagyvállalkozó.
Nincs is talán rá jobb szó.
Kubikusokat igába hajtó.
Odamegy a nőhöz,
Nyakában, s karján vastag a lánc,
Tarkóján vaskos a ránc,
Testén suhog a bőrkabát.
Mutatni akarja fölényét,
Reklámszatyorba üríti
Az anyja félig telt
Piszkos kötényét..

80. KITÜNTETETT KÖLTŐ DILEMMÁJA...

Megkaptam a
Különdíjat!
Gondolhatnám,
Most már írhatok
Bárkiről, bármiről
Bármit.

Bár hamis az illúzió.

Átadták a
Kitüntetést,
Azt gondolom,
Ezután már
Nem írhatok
Akármit!

Ez a helyes útmutató.

Nyiba, költők imái díjas 2017.

Arany bot különdíjas 2018.

Szekszárd, 2019. október 20.

81. ŐSZIDŐBEN

Harmatvíz cseppje
Megpihen szépen
Sárga levélen
Ősz idején.

Hulló falevél
Hanyatt dőlve száll
Elcsukló hangját
Viszi a szél.

Károgó varjak
Rekedtes hangját
Megőrzi fészük
Fa tetején.

Hulló hópihék
Dunnája alatt
Földünk melegét
Óvja a tél.

Tavaszt érezvén
Lebbenti fátylát
Vizet száraszt a
Tavaszi szél.

Tékozló napfény
Bujaságra vált
Bő ígérettel
Tombol a nyár.

2019. október 24.

82. BÚCSÚZÓ SIRATÓ A GOLGOTÁN

GONDOLAT

Megfőzte jó anyám az ebédet
Elfogadtam kezéből az étket
Megszidott, megrovott, meglegyintett
Szívem rá nem sokat hederített.

Megfőzte jó anyám a vacsorát
Nem fogadtam soha intő szavát
Éltében de sokszor megbántottam
Holtában de sokszor megsirattam.

Megjegyzés: Magyar nóta, hallgató

83. ÖRÖMÖK ÖRÖME

GONDOLAT

Fejemnek hűvöse
Szívemnek pörölye
Lelkemnek öröke
Örömök öröme.

Boldog ifjúságom
Égi-földi éden
Anyám asztaláról
Öröm volt az étel.

84. POROS ÚTON BANDUKOLVA

Poros úton
Bandukolva
Dolgom után
Járok.

Az út szélén
Illatoznak
Színes vadvirágok.

Ha meghalok
Ne hozzatok
A síromra
Csokrot.

Sokkal jobban
Szeretem én
E cudar
Világot.

Ha nem élek
Akkor nékem
Ne tépjén le
Senki
Egy útszéli
Virágot.

Megjegyzés: magyar nóta

85. MIUTÁN MEGHALT A KERESZTFÁN

Miután meghalt a keresztfán,
A vakok
Láttak,
A bénák
Jártak,
Megtisztultak a
Leprások.
S én, újra meg újra
Nekifeszülök
Vállamon a nehéz kereszttel
Hogy feljussak a
Golgotára.
Hogy én is,
Újra lássak.
De nehéz dolog
Saját jogon
Felkerülni a
Keresztfára.

2012

Megjegyzés: Csodák csak egyszer történhetnek?

86. APRÓ MANÓ

CSÚFOLÓ DAL

Apró Manó
Olyan legény
Bumsztillárom tillárom
Repedt nadrág
Az ülepén
Bumsztillárom tillárom.

Nagy a zsákja
Be van kötve
Bumsztillárom tillárom
Azt se tudja
Hová tegye
Bumsztillárom tillárom.

Felveti a
Vállára
Bumsztillárom tillárom
Leér a
Csizma sarkára
Bumsztillárom tillárom.

87. NEKEM MINDIG ÖRÜLNEK

GONDOLAT

Nekem mindig örülnek:
Mondja Andor bátya,
Mikor indul a tanyára.
Ha elmegyek itthonról:
Akkor a Mama,
Ha hazajövök:
Akkor a kutya.

Egyébként manapság
Mindennek örülni kell,
Olyan világot élünk
Ahol az 1 forintos fagyi
Százötvenbe kerül.
A világ olyan mint a gyereknadrág:
Rövid és sz-ros.
De a lényeg az
Hogy a Mari cipót süt,
S a kenyér héja mosolyog.

2011. március 25.

88. KÖNNYEBB LESZ...

(SZILÁNKOK A XX. SZÁZADBÓL I.)

Mottó: Töredékekből áll össze az élet egésze

- Hallom megnősülsz gyerek! - mondja Andor bácsi.
- Igen - felelem megadóan -, elveszem a Marikát.
- Szép lány, jó lány - motyogja szinte magában.
- Neked se legyen jobb, mint nekem.
- Ámbár: Könnyebb lesz az iga, eggyel többen húzzuk.

Történt: 1979. február 24.

89. HÁROM TEMPLOM

AKROPOLISZ

Istenek kövei
Kövek Istenei
Isteni kövek
Kőistenek.

KŐ

Mennykő
Tűzkő
Vízkeő
Cseppkeő
Homokkeő
Mészkeő
Márványkeő
Oltárkeő

TEMPLOM ROM

Romvár
Vár rom
Rom halom
Kőhalom
Rom kert
Sírhalom
Templom.

2011-02-15

90. LÉPJ EGYET HÁTRA

Ha felértél a csúcsra,
Lépj egyet vissza.
Aztán nézz hátra,
A visszaútra.
Ha vársz egy villamosra,
Lépj egyet hátra,
Régen volt divat
Felülni a tujára.
A metró vezetőjének
Mindennapos élmény
Meglátni az alagút
Végén a fényt.
Akkor ijed meg igazán
Ha elromlik a fék.
Lépj egyet hátra,
Ha ott a szakadék.
Ösztönösen érezd
A félelmet
Ne dobd el ok nélkül
Az életet.
Háborúban is előbb
A hősök halnak meg,
Majd a vakmerők,
Utána a maradék.
Végül a menekülők.
Csak arra vigyázz,
Hogy gyáva ne légy.
Gyáva ne légy.

2012. aug. 12.

91. HA LETTEM IS, MIÉRT VAGYOK

Ha keresnéd
Arcképpemmel egyetemben,
Verseim javát,
Meglélheted könyveim oldalán.
Ha mégsem találnál rám,
Ott ülök a diófámnál,
Gyalulatlan asztalomnál,
Melyen könyvem, s poharam áll.
Házam ajtaján kopogva
Juthatsz el szívemig,
Mindkettő nyitva vár.
Arcom kerek,
Szemem már nem az
Élet tüzétől ragyog,
Örökös fényes láz
Tükröződik azon.
Valaha volt csillagok,
Ma már csak romhalmazok.
Ha keresnél engemet,
Mindig itthon találsz,
Foglalj mellettem helyet,
Hallgathatsz némi bölcséletet,
Ami évek során,
Reám ülepedett.
Az arcom kerek,
Szemem már nem ragyog,
Ha keresnél,
Nem a kocsmában vagyok.
A csapos neje
Fát dobott a tűzre,
Kérdeztem tőle,
Tüzelünk?
Nem, mondta mogorván,
Akár egy buzurgán,
Fűtünk,
Hogy melegítse lelkünk.
Aztán elgondolkodtam,
Egy fájó mondaton,
Ha lettem is,
Miért is vagyok?
Döntsétek el magatok,
Vigyetek el egy
Nagy Vendi könyvet,
Hogy ha nevetni,
Vagy okulni akartok.
Közben a kertek alatt,
Gúnyolódó szélfiak

Kacagva elszaladtak.
Ellopták a jövőm,
S a múltamat.
Fuccs a hallhatatlanságnak.

2019. október 29.

92. KRIPTA

TÍZ SOR NÉGYSZÓTAGOS

Három ember
Egy szobában,
Mind a három
Más ládában.
Mária kép
Függ a falon,
Könyörögjünk,
Óh irgalom.
Halál ellen
Nincs oltalom.

2013. 02. 23.

93. RÁTALÁLTAM AZ ÚTRA

DAL

Rátaláltam az útra,
ami haza vezet,
szép emlékek hívnak,
hogy újra otthon legyek.

Mikor reggel jöttem,
nem volt itten ennyi,
leülök egy kőre,
kissé megpihenni.

Három út van előttem,
negyedikre lépek,
fejtetőre állnak
délibábos képek.

Pince mélyén ittunk
bíborszín borokat,
mámoros muslincák
danoltak dalokat.

Fehér borok íze
elűzte a borút,
pezsgő gyöngysor vet rá
aranyos koszorút.

Elfáradt az óév,
messze lemaradt,
a fürge új esztendő,
előre szaladt.

2019. január 25.

94. RIGMUSOK

Én már többé
Nem vitázom veled,
S most két rendes ember fogott kezet,
De az egyik biztosan az.
Hát akkor te mi vagy?
A hasmenés meg gyorsabb mint a gondolat.
S ez már gyakja a kocsira a dinnyét.
Életünk már lassan ad akta,
S minden ember maradjon annál a fánál
Amelyiket kapta.
S kettő éhes veréb áll ázottan az út szélén,
Fejükben élesen megfogant kérdő gondolat,
Hol vannak manapság a lovak?
S olyan vagy,
Akár a lódereka,
És ott törlek el ahol
A legvastagabb vagy.
Beléd török a vasakarat.
Útból, kútból
Senkit nem szabad kizárni.
De a kutakba mocskot vetünk,
S szél ellen nem lehet...
De ha mégis sikerült,
Olyankor teljes búcsút nyerünk..
Mindenképp önfeledten örülünk,
Ha fényesre koptatott koponyánkra
Kutya szájában rálelünk.

2015. 07. 07.

95. SIMÁN, RÖHÖGVE

A történetek úgy haladnak előre,
ahogy a mondás mondja,
simán, röhögve...
örökösen elnyűhetetlen vagyok,
akár a Guttman nadrag,
örökre vasalva
mint a Fékon ing.
de néha széjjelesek,
alkotó elemeimre,
ahogy az Isten gyalulta tők
a fazék fenekén,
ha kapja a hő melegét.
ájdesz bugyesz,
ahogy lesz, úgy lesz.
évek óta küzdök
csapatomban a falkavezérségért
már nem is remélem az esélyt.
igazam van?
egy öreg ül magában,
rátalált a magányra,
lehetnék én is talán,
mesélne akár,
hallgathatnák százan.
Végre körégyűlnek,
s beszéli mi történt
vele a világban
örülne,
ha helyeselnék
valósnak vélt igazában.

- Igazam van?
kérdi fennhangon,
bizakodva,
csak úgy magában.
S hogy nem jön rá válasz
megtelik bizonytalansággal.

- Ugye igazam van?
kérdézi újra reménykedve.
Kérdésében bizonyosságot vélve,
de nem hallik a válasz feléje.
Aztán megnyugtatta
csak úgy önmagát,
határozottan, beszélve,
mint aki tudja
megrendíthetetlen
a meséje.

Igazságot adva saját magának,
hiszen a hallgatás
egyetértésre utal:

- Hát persze hogy igazam van!
more sztara
riba nyema
visszhangozza a
sztara kaszta.

Kivisznek a dombtetőre,
mint akit, ki meghalt
mind a két szemére.
simán, röhögve.

2016. november 29.

**96. SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 2019 SZEPTEMBERTŐL
SZÜRETI VERSCIKLUS 96. - 119.**

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 01.

LÁTOMÁSOM

A SZEKSZÁRDI TANYAVILÁG

Életkép Szüleimnek

Hanyatlik a Nap

A kisbödő

Öreg domboldalon

Vöröslik fénye

Sárga löszfalakon.

Átsejlik még

A zöld lugason.

Utolsót pendül

A fáradt kapa most,

Kalapált életől

Hanyatt dől a gyom.

Öcsém, s apám

Vörösbort isznak

A hűs teraszon.

Bíborbársony színe

Hamvaz a poháron.

Fehér tanyafalon

Lefolyik az alkony.

Termését koppantva

Bölcsen bólogat

Az öreg diófa.

Kötényébe Anyám

Serényen kapkodja.

S kosárba önti

A zörgő diót.

A tájra ráborul

A bársonyos homály,

S emléküket takarja

A jótékony éjszaka.

2013. 06. 01.

Ma éjszakai álmom.

A vers hangos linkje:

Elmondja Németh Nyiba Sándor

<https://www.youtube.com/watch?v=V4wovnEkYVQ>

2019. szeptember 09.

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 02.

SÁRGA LÖSZFALAK KÖZT SZÜRET IDEJÉN

Sárga löszfalak közt
Kopog a dió,
Őszi hangulatban
Hordja a rigó.

Zápor vágja úton
Csúszik a kerék,
Leláncolt tengellyel
Hordják a csömögét.

Pincesorra érvén
Merik a szemet,
Hordóknak aljából
Öntik a levet.

Morog a daráló
Bent a présházban,
Locsolják tengelyét,
Forog a kerék.

Éhes vándorlegény
Várja a sorát,
Parti fák aljáról
Eszi a szilvát.

Gazda, vándor, varjú,
Mindenki szüretel,
Csak abból lesz diófa,
Mit madár ültet el.

2015. szeptember 10.

A vers hangos linkje:

Nagy Vendel Szüret idején című versét elmondja Várkonyi Judit
https://www.youtube.com/watch?v=immnww_NIVc

2019. szeptember 11.

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 03.

SZEKSZÁRDI SZÜRET

Szürepektől hangos a Bartina,
Visszhangozza a Kisbödő,
Gyermekzsivajtól lármás a dombtető.
Tarkálló szőlőn
Piroslik a levél,
Létől duzzadt fürtből
Lomhán csurog a vér.
Ujjával, mint üstdobos,
Bádogon dobol a puttonyos.

Tompán morog a daráló,
Musttal locsolják tengelyét
Vidámabban lendül a kerék.
Friss csömögét marcangol
A henger a garaton.
Meghal a szem, de
Új élet erjed
Tüzes szekszárdi bor.
Vérszínben bugyog a kádról a must
Csillámlik benne a gyertya fénye.
Csattog a prés ütemre,
Lécei közt csordul a lé.
Telik a csobolyó szaporán,
Tőtiklön zúdul le az új bor.
Feszül az abrincs bilincse,
Hordódongára rásimul.
Mustgáz kluttyan a kotyogón,
Magas a szám a fokolón.
Tompán koppan a lopó az akonán,
Bíborszínű az üvegpohár.
Bársonyos íztől összefut
Szánkban a nyál.
Gőzölgő pörkölt illata száll.
Foghíjas tanyasoron,
A Kadarka utcán
Cefreszagot lehel a
Gaz nőtte pinceszáj.
Régmúlt borok dicsőségéről
Álmodik a must.
A pince mélye szomjazó
Vendégre vár,
Mámoros muslincák
Bódult dala száll.

Bordal

A vers hangos linkje:

Nagy Vendel Szekszárdi szüret című versét elmondja Németh Nyiba Sándor

<https://www.youtube.com/watch?v=o8UWNUHhmgU&t=20s>

Szekszárd, 2019. szeptember 13.

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 04.

BARTINATÁNC

Templom előtt zsibongva
Gyűlik össze a nép.
Sok színes szoknya,
Tarka a kép.
És jönnek a lányok, a szemrevalók
Sárközi lányok, asszonykoszorúk.

S ropják a táncot, a fergetegest
Talpak alatt porzik az út.
Pattog a ritmus, a víg zene szól
Brummog a bőgő, pendül a húr.
Koppan a csizma, toppan a láb
Perdül a szoknya, nem adja alább.
Messzire hallik a csujjogató
Eltompítja a víg dudaszó.
Párta helyett menyasszonykoszorú
Félre a bánat, félre a bú.
Táncra is perdül a sok ifjú pár
Vidám a kedvük, tombol a nyár.
Roppan a deszka, nem bírja soká
Hangosan jajdul, nyomja sok láb.
Énekszó csendül, ne búsulj tovább!
Kadarka utcán, a pincesoron,
Cefreszagot áraszt
A gaznőtte pinceszáj,
A pince szomjazó vendégre vár,
Bíborszínű az üvegpohár,
Mámoros muslincák
Dicső dala száll.
Jóska bátyám nem sajnálja a borát,
Megkínálja jó borivó barátját,
Az Isten tartsa meg a szokását.

Bordal

Nagy Vendel Bartinatánc című versét előadja a szerző. 5. vers:

<https://www.youtube.com/watch?v=QkxtiQfhfFc&t=14s>

2018. október 1

.....

Ez a jó, megvágott videó a Nagy Vendel jutubon:

Szekszárdi szüreti fesztivál, Szeretet lángja műsorán, Nagy Vendel verseit elmondja a szerző

<https://www.youtube.com/watch?v=Hi6GcxkLMC4>

2014.

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 05.

MÉG AKARNI
ÉLETKÉP

Pincesorok árkan
száguld az idő,
enyészet ellen
küzd a jövőendő.
Még akarni,
életben maradni,
hangját hallatni,

valahová tartozni,
hasznosnak maradni.
Téglák alól a fű
óvatlan kitüremkedett,
alattuk a gyökerek
kusza táncot lejtene.
Szerény virág törekszik
serényen a fény felé,
nyúlánk nyakát nyújtogatva,
érlelődik magva.
Öreg gazda vaksi szeme
kapák között válogat,
ki akarná kertjében
egyelni a sorokat.
A régi vasa már
félíg-meddig elkopott,
kérges öreg kezétől
kifényesedett a bot.
olyant keresget,
amely magától megy.
Már nem bírja a munkát,
gyalogszékre ül,
s úgy vágja a kapát.
Pendül a fáradt kapa most,
kalapált életől,
hanyatt dől a gyom.
Erőt merítve
rukkol előre,
homlokát letörli
kökénykék kendője.
Demizson dugóját
mikor kicsavarja,
csapva kilötytyinti
ha víz van alatta.
Hogyha nemes ital
érinti ajakát,
szája fölött rést hagy,
könnyebb lesz az ivás.
Erős óbor ez itt,
nem valami löre,
nem csigerrel köszön
erre a szőlőre.
Mikor harangoznak
pillanatra megáll,
keresztet vet reá,
emeli kalapját.
Ősei ereje,
konok lelkülete,
gazda makacssága
viszi még előre.

Hogyha ő is kidől,
fehérlik szemfedője,
unokája visz ki
bort a temetőbe.

A szekszárdi tanyasoron...

2019. február 06.

Nagy Vendel Még akarni életkép című versét elmondja egy gépies hang:

<https://www.youtube.com/watch?v=pYG1WKGLzXg>

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 06.

SZURDIKOK MÉLYÉN

Szurdikok mélyén,
löszfal meredélyén
bodzák hűvöséből
cefreszagot áraszt
a gaznőtte pincelyuk,
régmúlt tüzes borok
dicsőségéről
álmodik az új must.
A dűlőúton felszáll a por,
fénylik a keréknyom,
maga után csíkot von,
kéklőn ragyogón,
a kocsi csikorogva
csusszan a löszbabákon,
mindenfelől árad a bor,
a gazda lopóval az ajtóban áll,
nyakában kökény a melleskötény,
A pince mélye
szomjazó vendégre vár,
bíborszínű
az üvegpohár,
mámoros muslincák
monoton dala száll.

2012. aug. 27.

Megjegyzés. Ősi illatok a szekszárdi Kadarka utcán.

Bordal

Nagy Vendel Szurdikok mélyén című versét elmondja Mátyás Rita:

https://www.youtube.com/watch?v=XiN_lDacPA

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 07.

A KANCSÓ KÖRBE JÁR

A kancsó körbe jár,
Üres már a pohár,
Bánatod messze száll,
Igyál csak és igyál.

Fehér abrosz, vörös bor,
Mindjárt rám kerül a sor
Nótát mondok, vidámat,
Elkerül a búbánat.

Bíbor színű pohárban,
Borok igazsága van,
A bajt fedje be a por,
Felvidít minket a bor.

A jó gazda nem sajnálja
A borát,
Megkínálja jó borivó
Barátját,
Az Isten tartsa meg a
Szokását.

S mi egymásra nézünk
Borok gyöngyfátyolán át,
Énekelve mondjuk
Bacchus imádságát.

2014. szept. 02.

Szüreti bordal

Nagy Vendel A kancsó körbe jár című versét elmondja Mátyás Rita:

<https://www.youtube.com/watch?v=eeHWBXH-MS4>

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 08.

A VINCELLÉR...

A vincellér
Ha felül a
Lovára
Kivágtat a
Kisbödő
Tanyára.
Ott látja a
Béreseket
Henyélni
A csósz legényt
A fa alatt
Heverni.
Hej csószlegény

Kihajtlak a
Határból
Béreseket
Elcsapom a
Tanyáról.
Hagyd el gazda
Nagy meleg volt
Déltájban
Meghúsoltunk
Kicsinykét az
Árnyékban.
Ezért hát most
Ne legyél oly
Goromba,
Friss erővel
Indulunk a
Dologra.
Áldást mondunk
Pincehideg
Borodra.

2012

Megjegyzés: Csárdás.

A VINCELLÉR IGAZSÁGA

NÉPI BÖLCSELETEK

Útból,
kútból,
senkit nem szabad
kizárni.

A tartós barátság titka,
a pontos elszámolás,
semmi más.

Csak nyugalom,
ez az élet nyitja,
a hosszú élet ritka.

A szőlő a hajlott derekat szereti,
a gazda a bornak hódol,
jön az idő a rosseb sarokból.

2019. január 10.

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 09.

HÁTSÓ CÍMKÉRE

Mindenképpen bor lesz
A mustból,
Ha az erőt beleszorítja
A dongára feszülő
Hordóabrincsa.

A szekszárdi dombvidék
Sugárzó melegét.
Bíboros színét,
Bársonyos ízét
A Napfény tüzét
Töltöttük bele,
Ebbe az üvegbe.

Jóska bátyám
Nem sajnálja
A borát,
Megkínálja
Jó borivó
Barátját.
Az Isten
Tartsa meg
A szokását.

2012

Megjegyzés: Hat éve elhunyt testvérem emlékére.

Nagy Vendel Hátsó címkére című versét elmondja Mátyás Rita:
<https://www.youtube.com/watch?v=LNw2X9x4HPo>

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 10.

CSORDUL A KADARKA

Csordul a Kadarka,
szálljon az ének,
mindenki azt kapja,
amit kiérdemlett.

Folyik a tüzes bor,
leöblíti a port,
hordó abrincsával
szorítja a kort.

Csorduljon hordók leve,
és szálljon a dal vele,
aztán legyen az,
ahogy ő akarja.

Öreg fák közt zsolozsmázó
rongyruhájú remete,
csurgó hideg vizén él,
barlangok bölcseletén.

Nos hát valakinek
el kell hintenie
az igazság felének a felét,
sokszor már az is elég.

Derekán a kötél,
hármass csomójával,
elűzi a rossz bajt,
mindig kordában tart.

Csorog a hegy vére,
bíborszín lopóból,
bölcsséget áraszt
mindenkor az óbor.

Csurgásig töltjük
ezüstös kupánkat,
köszöntjük véle
csodaszép Hazánkat.

2018. november 24.

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 11.

KADARKA DICSÉRETE

Ideje van most a nemes italnak,
hamarvást mutatja magát,
vállára teríti bíborpalástját,
fejedelmek, pápák maguknak hozatják,
asztalukhoz invitálják,
a szekszárdi Kadarkát.

Emeli fényét a mulatságnak,
s rangját ivójának,
a díszes társaságnak.
Koronája ül a bornak,
kristálypohárra rásimul,
felrémlik gyémántkorong csiszolta,
míves alakja.

Gyöngykoszorú övezi
s hűsítő harmat.

Csillámlik benne
a gyertya fénye,
rávetül sugára
a becses üvegre.

Címkén büszkélkedik
a nemes nedű neve,
elárulja nevét,
annak, ki művelte.

Ez kerülhet hátsó címkére...

Mindenképpen bor lesz
a mustból,
ha az erőt beleszorítja
a dongára feszülő
hordóabrincsa.
Koppan az akona.
A szekszárdi dombvidék
Sugárzó melegét,
bíboros színét,
bársonyos ízét,
a Napfény tüzét
töltöttük bele,
ebbe az üvegbe.
A pince mélye
szomjazó vendégre vár,
cefreszagot áraszt
a löszfalba vájt pinceszáj.
Mámoros muslincák
bódult dala száll.
Egymásnak töltünk
mi jó barátok,
vidámabbnak látjuk
e cudar világot.
Jóska bátyám
nem sajnálja a borát,
megkínálja
jó borivó barátját,
az Isten tartsa meg
ezt a jó szokását.

Megjegyzés: A szekszárdi szüret idején
Hátsó címkére

2017. augusztus 30.

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 12.

MIKOR MENTEM...

Mikor mentem a borospince felé
Még az üvegek is sírtak
Udvaromban bánatukban
Az ecetfák is kinyíltak.

Nem vagyok én részeg csak boros
Nem keskeny az utca csak szoros
Nem tántorgom csak a lépést cifrázom
Ez nékem egy régi szokásom

Cserepes a házunk teteje
Cseréppel van a köcsögfa tele
Kirakták a fazekakat száradni
Melléjük a gazdát ki józanodni.

Piros téglával van cifrázva a járda
Ha lenne babám nem volnék oly árva
Nem járnék a sárban kopogós csizmában
Hervadt őszi rózsák hullanak utánam

Sötétedik jön az esti zápor
Messze hallik számról a fohászmom.
Hogyha egyszer leányeső esne
Énreám is hullhatna egy cseppje

2016. október 10.

Bordal

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 13.

ŐSZI MAGYAR SZÍNEK...

1.

Piros, fehér rózsza,
Zöld, tövises szára.
A világ összes népe,
Járhat csodájára.

2.

Zöld dinnye héja,
Alatta fehér.
Belül a piros
Mi csodálatos.

3.

Szőlő lombja zöld,
Az abrosz fehér.
Kancsóban a bor,
Ősi trikolor!

2019. október 01.

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 13.

ŐSI MAGYAR SZÍNEK

1.

Piros, fehér rózsza,
Zöld, tövises szára.
A világ összes népe,
Járhat csodájára.

2.

Zöld a dinnye héja,
Alatta fehér.
Belül a piros
Mi csodálatos.

3.

A lugas lombja zöld,
Az asztal fehér.
Kancsóban óbor,
Ősi trikolor!

2019. október 02.

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 14.

AZÉRT BETEG...

RÍMFELIRAT A TANYA FALÁRA ÍRVA.....

Azért beteg
A nagy vendi,
Búcsúztatván
Az Óévet,
Vizet adtak
Inni neki,
A bor hazájában,
Saját tanyájában.
Ha bort adtak
Volna neki,
Nem is ilyen
Duna vizet,
Mibe hal és
Béka vizelt,
Ma is inna a nagy vendi.
Bort hoz elő,
Pince mélyről,
Nem is vizet,
Az a vendég,
Aki fizet.
Ki nem fizet,
Igyék vizet,
Hajnalán egy
Szép Újévnek.
Házigazda
Nem sajnálja
A Kadárkát,
Isten tartsa
Jó szokását.
Éljen soká
A barátság.

Székárd 2018 Újév hajnalán

.....

- A szekszárdi bikavér
orvosságnál többet ér
aki issza hóttig él. -

2012

VARIÁCIÓK

RIGMUSOK

Az én csizmám
Csikorgós, csikorgós.
Ingyen adta
A szatócs, a szatócs.
Azért adta ingyér
A szatócs, a szatócs,
Mert a csizmám
Csikorgós, csikorgós.

Az én csizmám csikorog, csikorog,
A varga meg vigyorog, vigyorog.
A varga azért vigyorog, vigyorog,
Mert a csizmám csikorog. csikorog.

Az én ágyam nyikorog, nyikorog,
Az asztalos mosolyog, mosolyog.
Az asztalos azért mosolyog, mosolyog,
Mert az ágyam nyikorog, nyikorog.

Az én kocsim zireg-zörög,
A lószerszám csireg-csörög.
Nem hallom, hogy csireg-csörög,
Mert a kocsim zireg-zörög.

2012

.....

Állj meg fiam,
zörög a sárhányó.
Mit mond?
Állj meg fiam,
Zörög a sárhányó.
Mit kiabál?
Nem értem,
Mert zörög a sárhányó.

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 15.

FRÖCCS

NAGY VENDEL DALA.

Pincészeren, amikor már senki nem tudja a szöveget, de énekelni szeretne.
A Falu végén faragnak az ácsok... dallamára.

Láttál-e már vízben buborékot?
Láttál reggel vízben buborékot?
Ha nem láttál vízben buborékot,
Látsz majd este vízben buborékot.

A változatosság jegyében, új variáció jön elő.

Láttál-e már borban buborékot?
Láttál reggel borban buborékot?
Ha nem láttál borban buborékot,
Látsz majd este borban buborékot.

FRÖCCS.

.....

SPRITCZER

A szódavíz,
az csak habzóvíz,
de a babám,
ő Bor is.
Ki a borba vizet tesz,
más gáztettre is képes.
Megöli apját, anyját,
hogyan vehessen az
árvák vacsoráján.

2019 október 04.

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 16.

MELYIK ÚTON...

Melyik úton
Kéne haza menni?
Mikor jöttem,
Nem volt itten ennyi.
Elidőztem
Kicsinyt a tanyában,
Estefelé
Kialudt a lámpa.
Dülőúton
Jöttem a tanyára,
Belenéztem
Kissé a pohárba
Esteledve
Elfogott a honvágy,

Elindulnék
Hazafelé hozzád.
Melyik úton
Kéne elindulni,
Valahogyan
Haza kéne jutni.
A sarkcsillag
Vissz az éjszakába,
Pislákol a
Halvány Hold sugára.
Fény dereng a
Falu határában,
Valahol
Világít egy lámpa.
Utat mutat
Babám ablakába.
Józanító
Hűvös éjszakába.

2014 szeptember 30.

Andalgó

Nagy Vendel Melyik úton című versét elmondja Mátyás Rita:
<https://www.youtube.com/watch?v=oNefNF-rtc0>

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 17.

MÁRTON NAPJÁN

Márton napi vigalom
Liba van az asztalon.
Márton bátyám siratja,
Torkát borral locsolja.
Márton bátyám
Olyan legény
Feszül hasán
A melles kötény
Fénylő bársony
Az ülepén

Pohár bor, kötény, cájg nadrág
mindenik erőt ad...

Márton napján
Libát eszik
Kóstolgatja új borát
Megkínálja jó borivó
Barátját
Az Isten tartsa meg a
Szokását.

Gondolataiba mélyedve
nevén elmélkedve
maga előtt látja
a római katonát,
védi a kolóniát,
ki a koldusnak
alamizsnát ad
s kettévágva köpönyegét
felruházza a mezítelent
meztelen voltam s felruháztál

Jézust követvén
ez a hitvallás
a püspökség nehézkes bajaitól tartva
ólban bújik el
a hívságtól félve.
libák árultak el
hangos harsogással
alárendelted életed
a hithű világnak
s egyházának.
utánad lohol
ezerhétszáz éved,
a hit, s a remény.

a masinán föl már
a nyakleves, s a ludaskása,
punya sült a remben,
libasült illata árad a légben,
asztalon áll a jóféle kadárka
vidám vendégre várva.
Fehér abrosz, vörösbor
mindjárt rám kerül a sor.
csak egy liter kadárka kell
hogy az ember ne törődjön semmivel.

2016. 11. 11.

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 18.

AKI SZESZT ISZIK...
SZILVESZTERI KESERGŐ RIGMUSOK

aki szeszt iszik,
az ördögök a pokolra viszik.
aki nem iszik,
őt meg utána viszik.

aki sok bort iszik
hamarosan meghal,
májnagyobbodásban.
aki nem iszik,

ő is,
májzsugorban.
akkor miért nem iszol?
ha játsszák a himnusz
haptákba állok éjfélkor
várom olyankor,
hátha valaki megcsókol.
pezsgő pukkan kint a hóban
éjfél ütnek a toronyban
a harangok.
még jó hogy mást nem.

ekkor még nincs nagy baj,
csak holnapra jön a macskajaj

aki szódavizet iszik
más gaztettre is képes
de van ami felvidít,
a szódavíz csak szódavíz,
a szobalány az Boris.
hatvan év után már
nem tagadok meg magamtól semmit.
ha lefekszem, nyugtalanul alszom,
akár a bohémek,
eszembe jut mit kéne még tenni,
s felkelek az ágyból kissé megpihenni.
gondolatimba néha belerévedek,
holnapra új évre ébredek.
nincs a nap alatt
semmiféle új,
csak annyit mondhatok,
boldogulj....

2018. 12. 31.

A vers hangos linkje:

<https://www.youtube.com/watch?v=XSs1cyEuws4&t=8s>

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 19.

AZ ÚT SZÉLÉN DÜLÖNGÉL A JEGENYEFA

/Jóska bátyám nótája/

Az út szélén
Dülöngél a
Jegenyefa,
Én is csak úgy
Imbolyogva
Járok rajta.
Elverte az
Őszi zápor
Az út porát,

Megkóstoltuk
Jóska bátyám
Kisbödőit
Kadárkáját.
Jóska bátyám
Nem sajnálja
A borát.
Megkínálja
Jó borivó
Hű barátját.
Megcsapol ő
Minden hordót,
Megkóstoltat
Minden óbort,
Haragszik ha
Megkoppantod
Hordójának
A dongáját,
Utána meg
Visszaüti
Az akonát.
Az Isten tartsa meg
A jó szokását.
Viruljon ki orrán
Piros borvirág,
Hallgassa sokáig
Muslincák dalát,
Borászok körének
Legszebbik madarát.

2019. október 10.

BORDAL

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 20.

A KELLEMESEN ALKOHOLIZÁLÓ GYEREK DALA

A boros gyerek
Sosem kesereg,
Ott a keze,
Nagy a feje
Fogja eleget.

Lesi a postást,
Hozza a nyugdíját?
Örömeiben
Szétrúgja a
Kocsma oldalát.

Mindig másról beszél,
Leplezve zavarát,
Hogyha a csapos
Kéri a bor árát.

2019. október 14.

Megjegyzés: Humoros bordal.

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 21.

HA KIMEGYEK A TANYÁRA

Ha kimegyek
A tanyára
Ránézek egy
Diófára.

Öregapám
Diófája.
Én vagyok az
Unokája.

Eszembe jut
Régmúlt fénye,
Elhervasztott
Dicsősége.

Vastag törzse,
Vastag ága.
Elbír-e már
Valahára?

Jó a fája
Jó diója.
Elég lesz egy
Koporsóra.

Pince mélye
Bú oltója,
Csapra verve
Bölcs hordója.

Zöld kancsóban
Vörös óbor
Felejteti
Minden bajom.

Nagy fa alatt
Asztal maraszt,
Kiürítem
A poharat.

Gyorsan múltó
Vélt fájdalom,
Messzire száll
Vidám dalom.

Eszembe jut
Vársz rám nagyon,
Rád gondolok
Kisangyalom.

2012

Megjegyzés: Hallgató.

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 22.

JÁNOSÁLDÁS

Búcsúzóul koccintsunk pohárt
Így szüret után,
Kedves egészségetekre.
Köszönjük, hogy eljöttetek,
Sokat segítettetek,
Isten Veletek,
Legyetek szépek, és kövérek,
És egészségesek,
Máskor is jöhettek,
Ha jöttök lesztek,
Ha hoztok esztek.
Igyatok, egyetek,
Minket is szeressetek,
Semmit nem ígérhetek.
Jót ne halljunk felőletek,
Ha messzire mentek,
Mert a jó mindig gyanús.
Örömmel elviseljük,
Ha nektek sem
Minden sikerül.

Legyetek bátran
Jobbak mint az átlag,
Jövőre is várlak
Szívvel titeket,
Egy demizson bort
Azért még vigyetek.
Otthon se igyatok
Sohasem vizet.

2012

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 23.

JÉGTÖRŐ MÁTYÁS

Indultunk a tanyára
Borozni serényen,
E jeles napon italozni
Tükörjégen.

Siet Mátyás is
Jeget törni,
Nincs még berúgva,
Nézzék meg egy óra múlva.

Mátyás bátyám
Száját tátván
Nem sajnálja
A borát,
Megkínálja
Jó borivó
Barátját,
Az Isten tartsa meg
A szokását.

Mátyás bátyám
Kínálgatja új borát,
Melléje borkorcsolyát,
Töpörtyűs pogácsát,
S hogy leplezze zavarát,
Zsebrevágta, elővette párszor
Présháza pinceskulcsát.

Bordal

2019. október 30.

SZEKSZÁRDI VERSSZÜRET 24.

RÁTALÁLTAM AZ ÚTRA DAL

Rátaláltam az útra,
ami haza vezet,
szép emlékek hívnak,
hogymint újra otthon legyek.

Mikor reggel jöttem,
nem volt itten ennyi,
leülök egy kőre,
kissé megpihenni.

Három út van előttem,
negyedekre lépek,
fejtetőre állnak
délibábos képek.

Pince mélyén ittunk
Bíborszín borokat,
Mámoros muslincák
Danoltak dalokat.

Fehér borok íze
Elűzte a borút,
Pezsgő gyöngysor vet rá
Aranyos koszorút.

Elfáradt az óév,
Messze lemaradt,
A fürge új esztendő,
Előre szaladt.

2019. január 25.

120. VÉGSZÓ

Utóhang olvasóimnak, a huszadik, jubileumi könyvem végén.

BARÁTAIM ÉS EGYÉB EMBERFAJTÁK

NAGY VENDEL

Szatirikus, önironikus, somolygó
ja és demokrati kus...

Jajj, ezt mindig elfelejtem...

Biztosan ismeritek a mondást,
nincs szüksége ellenségre annak,
kit körbevesz a tág rokonság,
és néhány jóbarát,
kik mindenáron segíteni akarnák.
kritikusaimról nem is beszélve,
kik asztal körül kergetnének.
a pokolba vezető út is
gyémánttal van kikövezve,
legyél karddal felövezve.
némelyek jóindulatilag mondják a nevemet,
II. Oroszlánszagú Vendel
no, affene egye.

Vak Bottyán után szabadon,
Vak Vendi.

Vendi magyarul férfi név,
Wendy angolul női név lehet.

Wen ti a Kínai nevem,
ami kérdést jelent.

találó név mivel verseimben sok kérdést teszek fel,
várva a feleleteket.

van ki képet festett rólam,
olajjal vászonra kenve,
az Isten áldja meg érte,
könyvemnek lettem borító fedele.

azóta rézdróton
lógok a falon felakasztva,
egy kékfejű szegen,
bekeretezve,
ettől talán többet érdemelne.

felakasztásomnak még
nincs itt az ideje.

volna ki rólam szobrot faragna,
feltuszkolna egy talapzatra,
nehezeknek az alapzatra.

fa alatt pózolnék,
lomboktól óvottan,
beleolvadva a bronzba,
neki legyen mondva...

mint egy ismeretlen mellszobra.
bronz fénye csillan
a nyugalmas térbe,
megadóznék érte.
Isten adjon nektek ezerszer annyit,
nekem meg kétezerszer.
irigységre önzéssel vetekszem.
hében, és hóban
vállamra madarak szállnának,
enyhelyt keresve,
végre megnyugodnának,
nem vállaltam be,
galamb tojja a fejemre.
azt mondaná bűgva,
megölték szegénykét,
megölték szegénykét.
magamféle kapkodhatná a fejét.
sok van mit elértem,
könyveim állnak sorba,
felrakva valós
és elképzelt polcra.
nincs szükségem idegen tollakra.
lemezem harsog a gépen,
verseim sok jóbarát mondja,
vagy csupán olvassa,
köszönet érte,
lelkük rajta.
fotóim, videóim
láthatóak ha hagyom,
riportjaim hangoznak el,
sugározzák a rádiók,
földrészekén át hallik a hangom,
fennhangon mondva,
ne legyen igaza a kritikusoknak,
egy szoborért nem kockáztatnék.

Szekszárd, 2019. november 01.

VÉGE, ENDE, KONYEC, FIN, END, FINÍTÓ